

OCENA

**STARTU REPREZENTACJI POLSKI W WIOŚLARSTWIE
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
W TOKIO (JAPONIA)
7-11.08.2019**

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

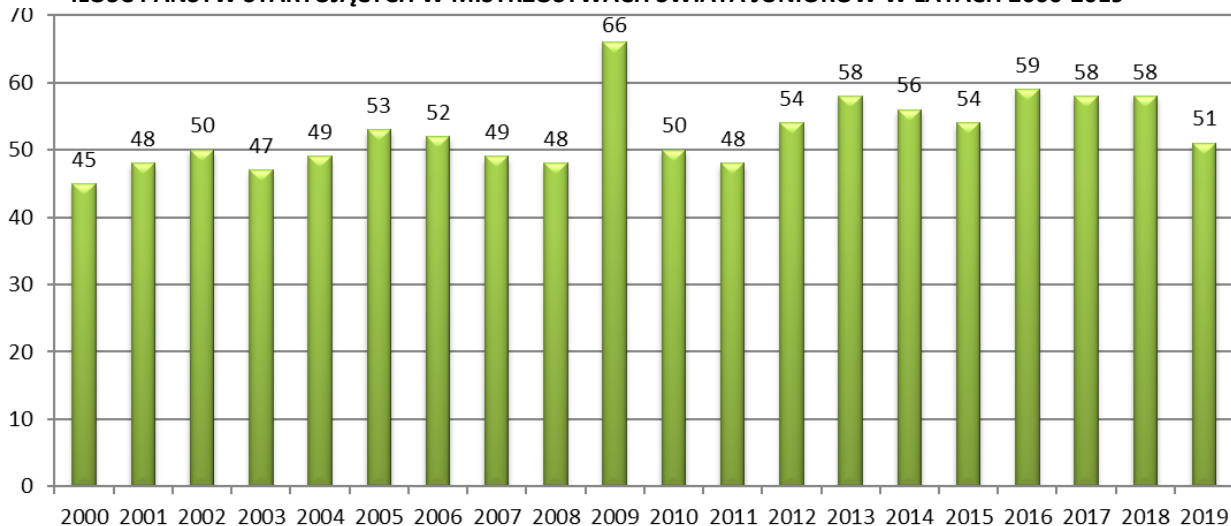
OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Świata Juniorów
7 – 11 sierpnia 2019 roku
Tokio (Japonia)**

I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów rozegrano jako TEST EVENT przed przyszłorocznymi Igrzyskami Olimpijskimi i były generalnym sprawdzianem całego obiektu oraz organizacji regat olimpijskich. Wystartowało w nich z 51 państw ze 155 zrzeszonych obecnie w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Była to najmniejsza ilość od ośmiu lat. Głównym powodem były koszty pobytu, transportu lub wypożyczenia sprzętu oraz koszty podróży ekip do Japonii.

ILOŚĆ PANSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2019

Zdecydowanie najwięcej na rodowych reprezentacji uczestniczyło dotychczas w mistrzostwach 2009 roku we francuskim Brive la Gaillarde bo aż 66 federacji i to było o 7 więcej niż w następnych pod tym względem Mistrzostwach Świata 2016 roku w Rotterdamie.

W tegorocznych Mistrzostwa Świata Juniorów rozegrano czternaście konkurencji. Po siedem tych samych kobiecych i męskich.

W każdej grupie rozgrywane są po trzy konkurencje krótko-wiosłowe:

- Jedyńki
- Dwójki podwójne
- Czwórki podwójne

oraz cztery konkurencje długo-wiosłowe:

- Dwójki bez sternika (-czki)
- Czwórki bez sternika (-czki)
- Czwórka ze sternikiem lub sterniczką
- Ósemki ze sternikiem lub sterniczką

ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Dwójka podwójna juniorów	24
2	Dwójka podwójna junierek	22
3-4	Jedynka junierek Jedynka juniorów	20
5	Czwórka podwójna juniorów	17
6	Dwójka bez sternika juniorów	15
7	Czwórka podwójna junierek	14
8	Dwójka bez sterniczki junierek	12
9	Czwórka bez sternika juniorów	10
10-11	Czwórka bez sterniczki junierek Czwórka ze sternikiem juniorów	9
12-13	Czwórka ze sterniczką junierek Ósemka juniorów	7
14	Ósemka junierek	5

Tym razem najwięcej osad zgłoszono w dwójkach podwójnych juniorów i junierek, a następnie w jedynkach. Z reguły każdego roku to właśnie w jedynkach było ich najwięcej z uwagi na koszty co w przypadku małych federacji ma decydujące znaczenie. Aż pięć pierwszych najliczniej obsadzonych konkurencji to konkurencje krótkowiosłowe, co wynika z przyjmowanego systemu szkolenia na całym świecie z przyczyn głównie zdrowotnych, ale i organizacyjnych. Przyczyny zdrowotne to przede wszystkim ochrona młodego, nie do końca ukształtowanego organizmu (szczególnie układu kostnego) w momencie, kiedy kandydat na przyszłego olimpijczyka rozpoczyna naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wioślach krótkich jest symetryczne, układ mięśni rozwija się równomiernie, natomiast w długich asymetryczne, gdzie występują pewnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Przyczyny organizacyjne to przede wszystkim bezpieczeństwo na wodzie, mniejsza możliwość wywrócenia się, kiedy jedna osoba trzyma jednocześnie dwa wiosła oraz możliwość indywidualnego treningu na jedynce bez wzajemnego uzależniania się zawodników.

Łącznie w Tokio wysartowało 191 osad i jest to druga najmniejsza wartość po mistrzostwach 2015 roku, które rozgrywane były również jako TEST EVENT przed Igrzyskami Olimpijskimi w Rio de Janeiro. Mała ilość osad spowodowana jest względami ekonomicznymi, o czym już wcześniej wspomniano. Obie imprezy były dla większości federacji przywożących normalnie średnie reprezentacje, szczególnie europejskich rozgrywane na innym kontynencie zbyt kosztowne.

Rok	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Miejsce Mistrzostw Świata	CRO	GER	LTU	GRE	ESP	GER	NED	CHN	AUT	FRA
Ilość osad męskich	140	133	127	120	133	137	133	126	140	170
Ilość zawodników	456	452	400	387	443	447	454	378	434	523
% udział w całości startujących zawodników	63,7%	66,3%	60,2%	67%	67,9%	64,8%	65,6%	61,1%	66,3%	66%
% udział w całości startujących osad	63,7%	66,3%	60,1%	67%	67,9%	64,8%	65,1%	61,1%	66,3%	66%
Ilość osad żeńskich	75	80	83	66	66	80	83	84	79	100
Ilość zawodniczek	260	230	265	191	209	243	238	241	221	270
% udział w całości startujących zawodniczek	36,3%	33,7%	39,8%	33%	32,1%	35,2%	34,4%	38,9%	33,7%	34%
% udział w całości startujących osad	36,3%	33,7%	39,9%	33%	32,1%	35,2%	34,9%	38,9%	33,7%	34%
Ogólna ilość osad	215	213	210	186	199	217	216	210	219	270
Ogólna ilość startujących	716	682	665	578	652	690	692	619	655	793

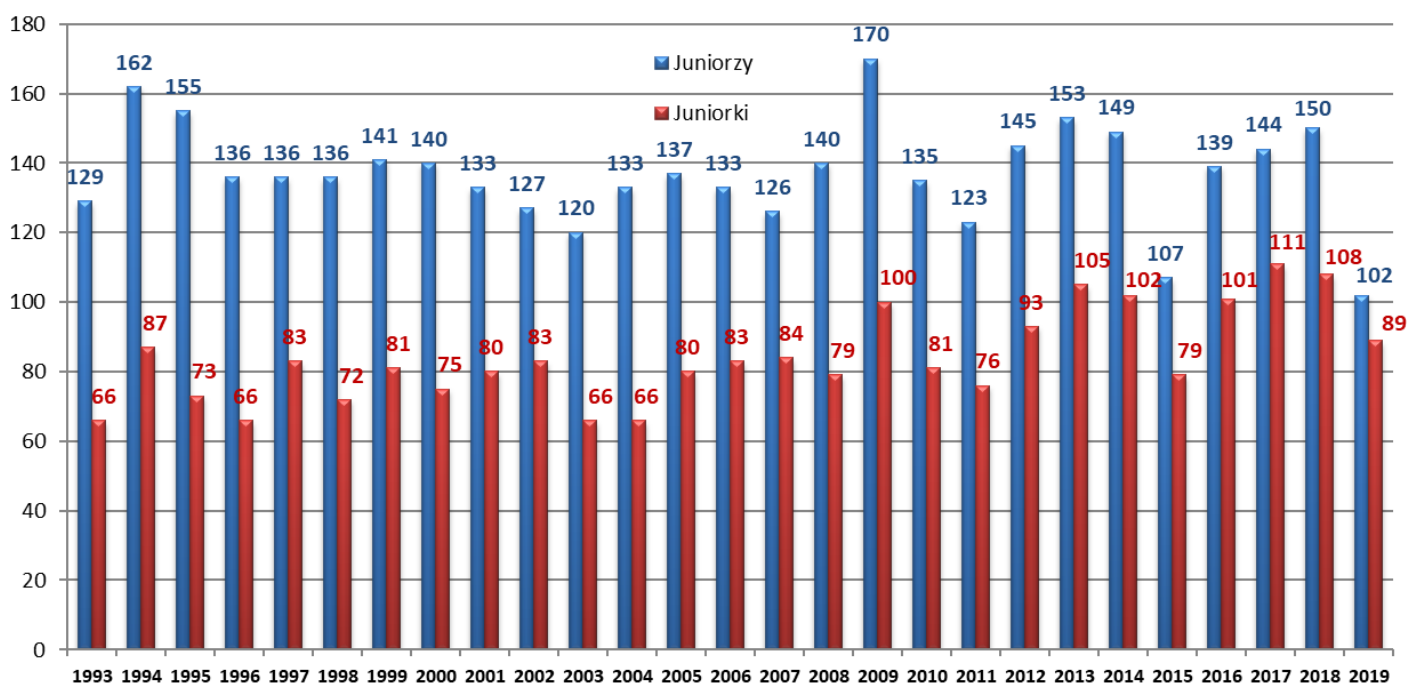
Rok	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Miejsce Mistrzostw Świata	CZE	GBR	BUL	LTU	GBR	BRA	NED	LTU	CZE	JPN
Ilość osad męskich	135	123	145	153	149	107	139	144	150	102
Ilość zawodników	441	371	436	486	456	338	434	426	446	314
% udział w całości startujących zawodników	64,9%	64,1%	62,6%	61,6%	62,3%	59,8%	58,2%	57,4 %	59,2 %	54,7 %
% udział w całości startujących osad	64,9%	64,1%	62,6%	59,3%	59,3%	57,5%	57,9%	56,5 %	58,1 %	53,4 %
Ilość osad żeńskich	81	76	93	105	102	79	101	111	108	89
Ilość zawodniczek	239	208	260	301	276	227	312	316	307	260
% udział w całości startujących zawodniczek	35,1%	35,9%	37,4%	38,4%	37,7%	40,2%	41,8%	42,6 %	40,8 %	45,3 %
% udział w całości startujących osad	35,1%	35,9%	37,4%	40,7%	40,7%	42,5%	42,1%	43,5 %	41,9 %	46,6 %
Ogólna ilość osad	216	199	238	258	251	186	240	255	258	191
Ogólna ilość startujących	680	579	696	784	732	565	746	742	753	574

W powyższej tabeli zestawiono ilość startujących osad i zawodników, także w rozbiu na juniorki i juniorów oraz ich procentowy udział.

Z tego zestawienia zauważalny jest efekt starań Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej w kierunku wyrównywania, czyli tzw „balansu” udziału w zawodach mistrzowskich kobiet i mężczyzn. Na razie te zmiany są trochę wynikiem posunięć administracyjno – organizacyjnych, czyli wyrównania ilości konkurencji i zrównania kategorii konkurencji. Trzeba mieć nadzieję, że za tym pójdą naturalne ruchy w kierunku większej ilości dziewcząt uczestniczących w treningach w klubach wioślarskich.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów różnica pomiędzy udziałem osad junierek i juniorów była najmniejsza z dotychczasowych i wynosiła już tylko 4,6%, kiedy poprzednia najmniejsza różnica była dwa lata temu w litewskich Trokach i wynosiła 13%. Podobnie z udziałem samych zawodniczek i zawodników. W tym roku różnica wynosiła 9,4% z przewagą mężczyzn, a ostatnia najmniejsza wartość to 14,8% także dwa lata temu. Być może taka sytuacja jest na razie jednostkowym przypadkiem i wynikiem małej ilości zgłoszonych osad.

ILOŚĆ OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1993-2019

W tegorocznych Mistrzostwach Świata wystartowało 89 osad kobiecych i 102 męskie. Była to najmniejsza ilość osad męskich w przedstawionej siedemnastoletniej analizie, ale już w przypadku osad kobiecych była to ósma z kolei liczba. Przy czym maksymalna ilość osad żeńskich była o 22 większa dwa lata temu w Trokach. Wśród osad męskich było ich o pięć mniej od poprzedniej najmniejszej wartości, cztery lata temu w Rio de Janeiro.

Maksymalną ilość czternastu osad do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów tradycyjnie, jak co roku zgłosili Niemcy Amerykanie. Jednak każda z tych federacji przysyła swoje osady na innych zasadach. Niemcy start swoich osad finansują w całości z budżetu federacji, natomiast w reprezentacji USA większość kosztów muszą pokryć indywidualni sponsorzy poszczególnych zawodników (kluby, rodzice lub ewentualnie sponsorzy zewnętrzni). Amerykańska federacja wioślarska zajmuje się głównie selekcją i organizacją przygotowań, wyjazdu i startu.

Trzeci w tym zestawieniu Chińczycy nie przystali jedynie skifisty i męskiej czwórki bez sternika, a kolejni Włosi – skifistki i męskich czwórki ze sternikiem i ósemki. Szczególnie zaskakuje brak męskiej ósemki, bo Włosi w tej konkurencji w juniorach niejednokrotnie nadawali ton.

- W konkurencjach żeńskich maksymalną ilość osad mieli Chińczycy Niemcy i Amerykanie, a w męskich tylko Niemcy i Amerykanie. Należy zauważyć, że Chiny sporadycznie na mistrzostwa juniorów zgłaszają tak dużą liczebnie reprezentacje.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	14
3	Chiny	12
4	Włochy	11
5	Wielka Brytania	9
6-11	Australia, Francja, Holandia, Japonia, Rosja, Rumunia	6
12-15	Dania, Grecja, Kanada, Szwajcaria	5
16-20	Czechy, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Tajlandia, Węgry	4
21-29	Austria, Belgia, Hiszpania, Hongkong, Indie, Litwa, Meksyk, Polska , Uzbekistan	3
30-35	Chorwacja, Irlandia, Łotwa, Norwegia, Tunezja, Zimbabwe	2
36-51	Algieria, Białoruś, Brazylia, Bułgaria, Chile, Cypr, Estonia, Kenia, Kiribati, Panama, Peru, Portugalia, Serbia, Singapur, Tajwan, Ukraina	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Chiny, Niemcy, USA	7
4	Włochy	6
5	Wielka Brytania	4
6-14	Australia, Czechy, Dania, Holandia, Hongkong, Japonia, Kanada, Rosja, Rumunia	3
15-23	Francja, Grecja, Litwa, Meksyk, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Szwajcaria, Tajlandia, Węgry	2
24-36	Algieria, Austria, Belgia, Hiszpania, Indie, Irlandia, Łotwa, Norwegia, Polska , Tunezja, Ukraina, Uzbekistan, Zimbabwe	1

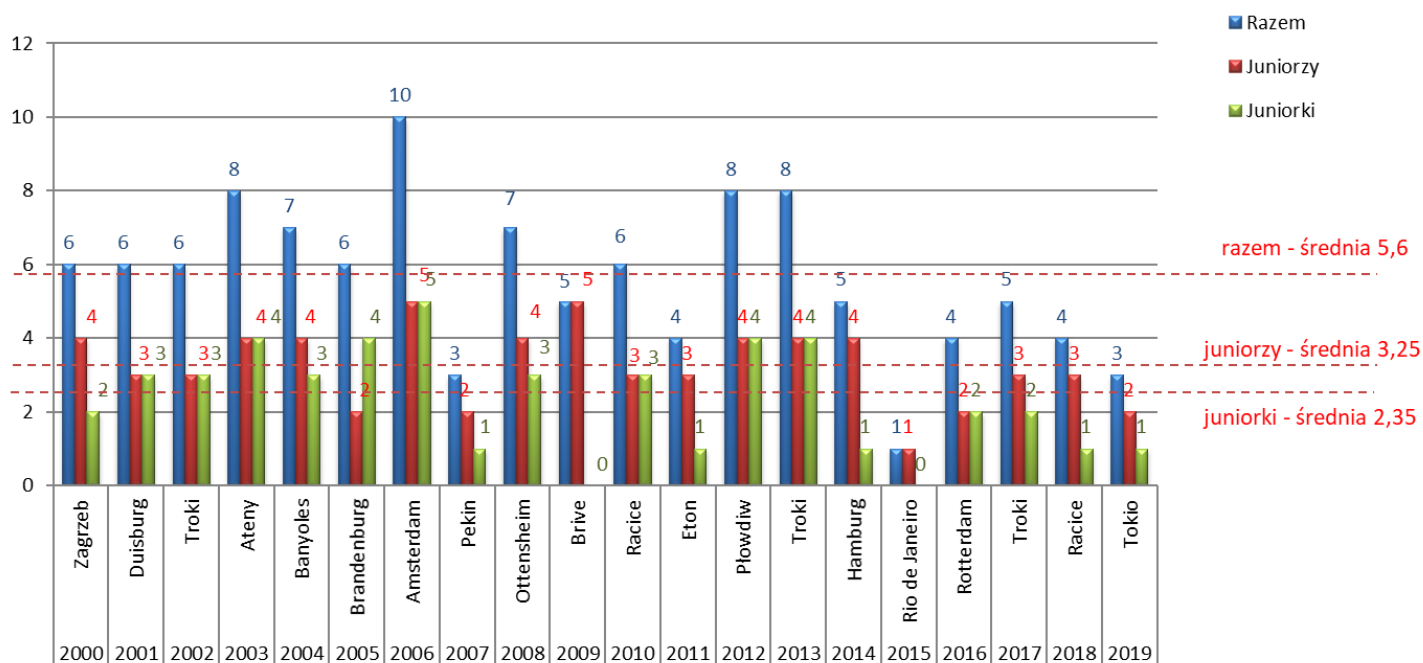
JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	7
3-5	Chiny, Wielka Brytania, Włochy	5
6	Francja	4
7-13	Australia, Grecja, Holandia, Japonia, Rosja, Rumunia, Szwajcaria	3
14-26	Austria, Belgia, Chorwacja, Dania, Hiszpania, Indie, Kanada, Nowa Zelandia, Polska , Południowa Afryka, Tajlandia, Uzbekistan, Węgry	2
27-48	Białoruś, Brazylia, Bułgaria, Chile, Cypr, Czechy, Estonia, Irlandia, Kenia, Kiribati, Litwa, Łotwa, Meksyk, Norwegia, Panama, Peru, Portugalia, Serbia, Singapur, Tajwan, Tunezja, Zimbabwe	1

- Trzy uczestniczące federacje miały tylko osady żeńskie, natomiast aż piętnaście federacji, czyli 29,4% nie miało żadnej osady kobiecej (Białoruś, Brazylia, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Cypr, Estonia, Kenia, Kiribati, Panama, Peru, Portugalia, Serbia, Singapur i Tajlandia).
- Piętnaście reprezentacji (29,4%) miała w swoich składach tylko po jednej osadzie. Wśród konkurencji kobiecych ponad 1/3 federacji (36,1%), które w ogóle miały osady żeńskie miało tylko jedną osadę w swojej reprezentacji, a w męskich odpowiednio ¼ reprezentacji (25%).
- Trzy osady w polskiej reprezentacji są wynikiem przyjętych zasad kwalifikacji, ale też niskiego poziomu krajowej rywalizacji i szkolenia w klubach. Trzeba otwarcie powiedzieć, że poziom reprezentacji juniorskiej i młodzieżowej są wykładnikiem poziomu szkolenia zawodników w klubach. W naszym systemie szkolenia zmienia się to radykalnie na poziomie seniorów, kiedy zawodnicy szkoleni są przez cały rok wyłącznie w reprezentacji,

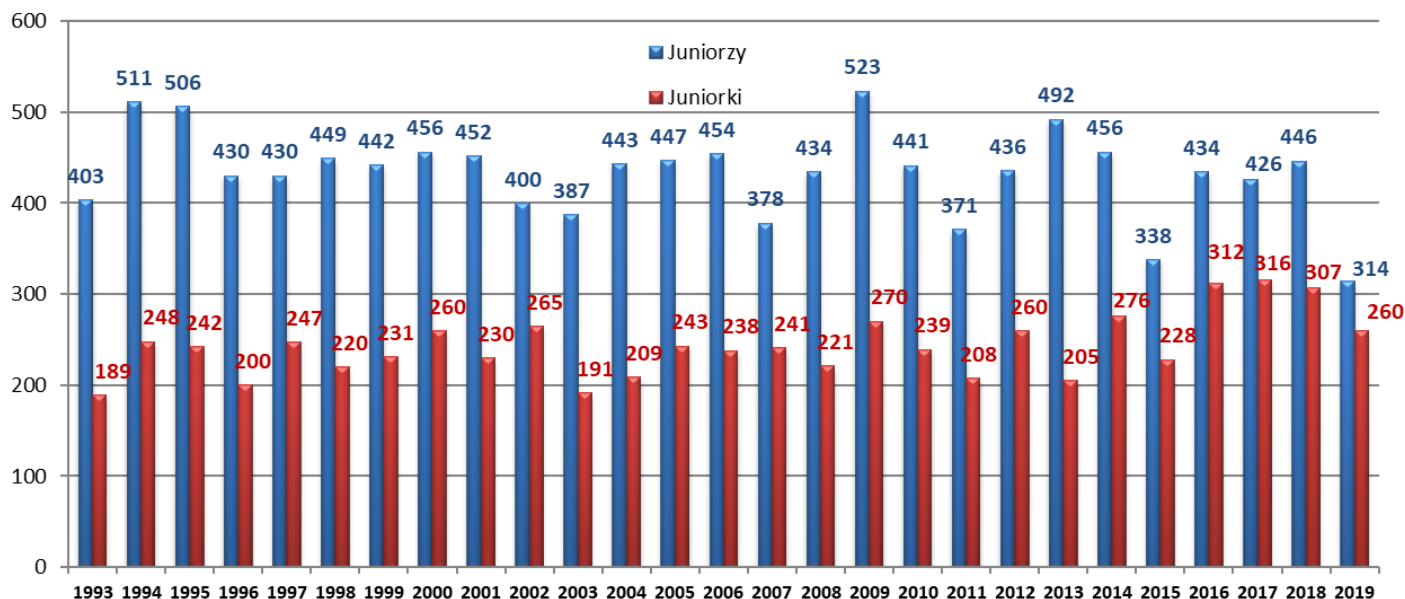
a do swoich macierzystych klubów wracają na kilka dni lub po sezonie, aby od niej odpocząć. W juniorach natomiast zawodnik przygotowujący do Mistrzostw Świata na grupowaniu pod opieką trenera reprezentacji łącznie był niepełna 60 dni.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2019

- Nasza federacja, z założenia zgodnie z zasadami kwalifikacji wysyła na Mistrzostwa Świata osady, które rokują nadzieję na podjęcie walki o miejsce w pierwszej ósemce poszczególnych konkurencji. Niestety w tym roku po ocenie Regat Międzynarodowych w Monachium i Mistrzostw Europy w Essen stać nas było na wystawienie tylko trzech osad teoretycznie spełniających powyższe kryteria. Taką ilość już raz wystawialiśmy do Mistrzostw Świata Juniorów i były to mistrzostwa poprzedzające Igrzyska Olimpijskie 2007 roku w Pekinie, ale cztery lata temu przed Igrzyskami Olimpijskimi w Rio de Janeiro stać nas było sportowo na wysłaniu tylko jednej osady. Niestety od pięciu lat, wielokrotnie naciągając przedstawione wyżej norm kwalifikacyjne udało się nam wyselekcjonować jednorazowo maksymalnie pięć osad na Mistrzostwa Świata Juniorów 2017 roku.
- Jak wynika z diagramu, średnia ilość zgłaszanych przez nas w ostatnich dwudziestu latach to 5,6 osad, 2-3 kobiece i 3-4 męskie. Jednak taka średnia jest wynikiem bardzo dużej, jak na nasze możliwości, ilości zgłoszonych osad w latach 2003, 2004, 2006 i 2012, 2013. Od trzech lat ta ilość z roku na rok maleje, a trzeba pamiętać, że te roczniki juniorów trafiają siłą rzeczy do reprezentacji najpierw młodzieżowej, a potem seniorów.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1993-2019

- W Tokio wystartowało łącznie 574 zawodniczek i zawodników i była to druga najmniejsza ilość w analizowanym dwudziestosześcioletnim okresie 1993 roku. Po Mistrzostwach Świata 2015 roku w Rio de Janeiro, gdzie było jeszcze ośmiu zawodników mniej. Tak mała ilość startujących jest głównie wynikiem bardzo małej w stosunku do lat poprzednich ilości mężczyzn, gdyż kobiety przekroczyły średnią ostatnich lat. Jest wiele przyczyn takiej sytuacji, a o niektórych napisano już wcześniej w niniejszej ocenie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	54
3	Chiny	49
4	Włochy	39
5	Wielka Brytania	32
6	Rosja	23
7	Francja	22
8-9	Australia, Rumunia	20
10	Kanada	16
11-15	Holandia, Japonia, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Węgry	14
16-19	Dania, Grecja, Indie, Szwajcaria	12
20-22	Chorwacja, Czechy, Polska	11
23	Austria	10
24	Hiszpania	8
25	Irlandia	7
26-27	Litwa, Tajlandia	6
28-30	Belgia, Hongkong, Meksyk	5
31-34	Chile, Norwegia, Serbia, Uzbekistan	4
35-36	Łotwa, Zimbabwe	3
37-41	Brazylia, Estonia, Peru, Singapur, Tunezja	2
42-51	Algieria, Białoruś, Bułgaria, Cypr, Kenia, Kiribati, Panama, Portugalia, Tajwan, Ukraina	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Chiny, Niemcy, USA	27
4	Włochy	26
5-6	Rosja, Wielka Brytania	12
7	Rumunia	10
8-9	Australia, Francja	9
10-11	Dania, Nowa Zelandia	8
12-16	Czechy, Holandia, Japonia, Kanada, Południowa Afryka	7
17-18	Hongkong, Szwajcaria	5
19-22	Austria, Grecja, Indie, Litwa	4
23-25	Meksyk, Tajlandia, Węgry	3
26-29	Belgia, Hiszpania, Irlandia, Norwegia	2
30-36	Algieria, Łotwa, Polska , Tunezja, Ukraina, Uzbekistan, Zimbabwe	1

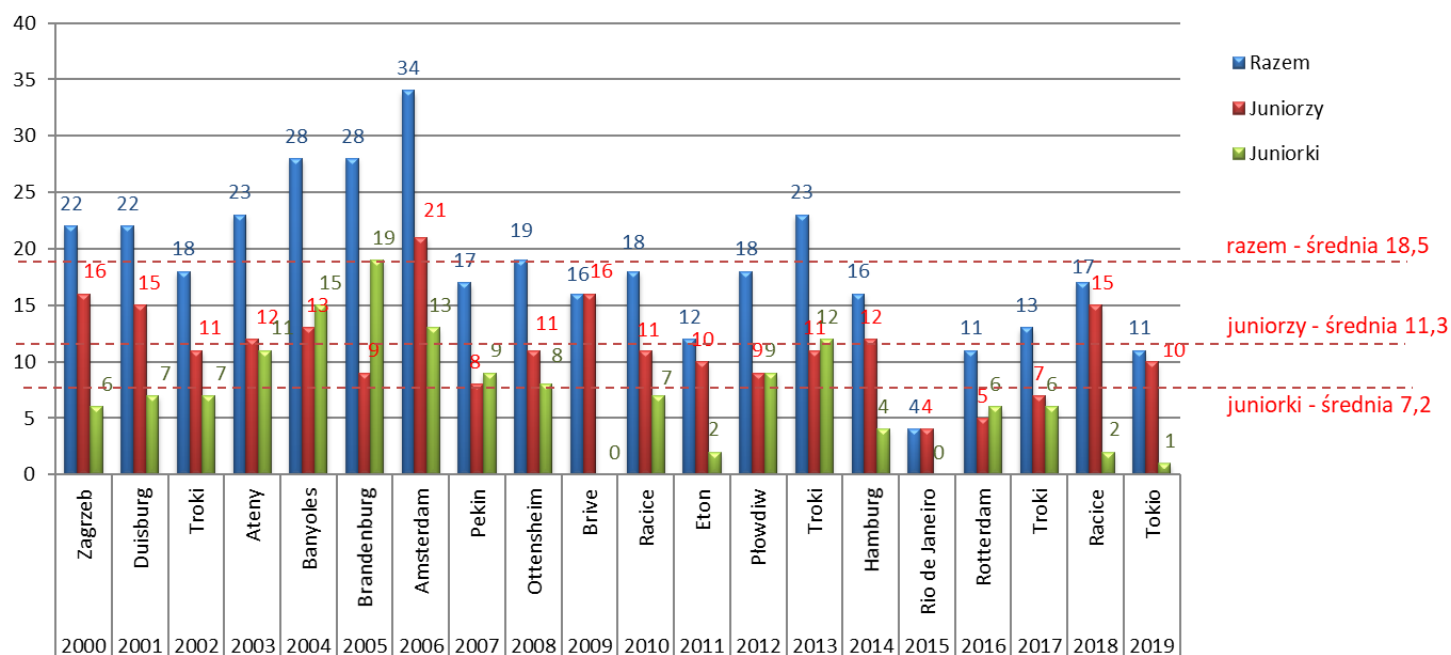
JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	27
3	Chiny	22
4	Wielka Brytania	20
5-6	Francja, Włochy	13
7-10	Australia, Chorwacja, Rosja, Węgry	11
11-12	Polska , Rumunia	10
13	Kanada	9
14-15	Grecja, Indie	8
16-19	Holandia, Japonia, Południowa Afryka, Szwajcaria	7
20-22	Austria, Hiszpania, Nowa Zelandia	6
23	Irlandia	5
24-27	Chile, Czechy, Dania, Serbia	4
28-30	Belgia, Tajlandia, Uzbekistan	3
31-39	Brazylia, Estonia, Litwa, Łotwa, Meksyk, Norwegia, Peru, Singapur, Zimbabwe	2
40-48	Białoruś, Bułgaria, Cypr, Kenia, Kiribati, Panama, Portugalia, Tajwan, Tunezja	1

Po zmianach programowych pełna reprezentacja w Mistrzostwach Świata Juniorów liczy 54 osoby. 25 zawodniczek i 25 zawodników oraz cztery sterniczki lub sternicy, gdyż obecnie w regulaminie nie ma podziału sterników ze względu na płeć, a jedynie jest jedno wspólne ograniczenie oddolne masy ciała. W czołówce zestawień z największą ilością zawodników zawsze znajdują się federacje, które mają w swoich reprezentacjach ósemki.

- Ponad połowę (51%) wszystkich startujących zawodników miało w swoich reprezentacjach osiem (w ub. roku dziesięć) pierwszych państw w tym rankingu. W konkurencjach junierek sześć (osiem w 2018 roku) pierwszych, a w konkurencjach juniorów dziesięć (53%) federacji, a w ubiegłym roku było aż trzynaście.
- Podobnie jak w roku ubiegłym 10 federacji miało w rywalizacji po jednej osobie. Siedem federacji miało tylko po jednej zawodniczce i dziewięć po jednym zawodniku.
- Na czołowych miejscach zestawienia pod względem ilości zawodniczek i zawodników w swoich reprezentacjach znajdują się federacje, które także w seniorach mają największe reprezentacje i jest to wynikiem nie tyle wielkości budżetów finansowych tych federacji, co potencjału zawodniczego jak również poziomu sportowego rywalizacji w swoich krajach.
- Nasza reprezentacja, pomimo tylko trzech osad znalazła się w górnej połowie zestawienia tylko dzięki męskiej ósemce, co też dało nam w grupie juniorów miejsce tuż poza pierwszą dziesiątką. Niestety w grupie junierek nasza reprezentacja znalazła się wśród tych siedmiu, które miały tylko po jednej zawodniczce w swoich reprezentacjach.

ILOŚĆ POLSKICH ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2019

- Średnia wielkość polskiej reprezentacji ostatnich dziewiętnastu startów w Mistrzostwach Świata to 18 zawodniczek i zawodników, jedenastu juniorów i siedem-osiem juniorki.
- 11 osób w tegorocznych mistrzostwach jest drugą najniższą liczbą w okresie dwudziestu lat, podobnie jak trzylata temu w 2016 roku w Rotterdamie. Mniej było jedynie cztery lata temu przed Igrzyskami Olimpijskimi w Rio de Janeiro. Jedna zawodniczka w reprezentacji narodowej juniorów to także jedna z najmniejszych możliwych ilości. Oczywiście dwukrotnie już nam się zdarzyło, że przy przyjętych zasadach określania poziomu sportowego, nie mieliśmy kogo wystawić do Mistrzostw Świata Juniorów w 2009 i 2015 roku. Dwukrotnie mieliśmy także po jednej tylko dwójce (w 2011 i 2018 roku).

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	13
2	Włochy	10
3	Chiny	7
4	USA	6
5-7	Australia, Francja, Rumunia	4
8-10	Grecja, Nowa Zelandia, Rosja	3
11-19	Belgia, Czechy, Holandia, Irlandia, Kanada, Polska , Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania	2
20-27	Białoruś, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Hiszpania, Litwa, Południowa Afryka, Zimbabwe	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	7
2-3	Chiny, Włochy	5
4	USA	4
5-11	Australia, Grecja, Holandia, Kanada, Nowa Zelandia, Rosja, Rumunia	2
12-17	Czechy, Francja, Irlandia, Litwa, Szwajcaria, Węgry	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	6
2	Włochy	5
3	Francja	3
4-10	Australia, Belgia, Chiny, Polska , Rumunia, USA, Wielka Brytania	2
11-24	Białoruś, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Czechy, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Rosja, Szwajcaria, Węgry, Zimbabwe	1

- Łącznie 84 miejsca finałowe rozdzieliło w tegorocznych mistrzostwach pomiędzy siebie 27 federacji (w ubiegłym roku osady w finałach miały 25 federacji), co stanowi 53% wszystkich biorących w tej rywalizacji państw, z czego niemal 30% miało tylko po jednej osadzie.
- W juniorkach w finale swoje osady miało 47,2% federacji rywalizujących w konkurencjach kobiecych, a 53,3% miało tylko po jednej osadzie.
- W konkurencjach męskich połowa biorących w rywalizacji reprezentacji miało swoje osady w finałach A, z czego 58,3% tylko po jednej osadzie.
- 23 te same federacje miały osady w finałach zarówno w roku 2018 jak i 2019. W tym roku w finałach zabrakło osad Argentyny i Ukrainy, ale za to doszły załogi Bułgarii, Irlandii, Rosji i Zimbabwe.
- Największą ilość swoich osad w finałach A mieli Niemcy, którzy na czternaście rozgrywanych konkurencji do finałowej rywalizacji o medale zakwalifikowali trzynaście osad. W niemieckiej reprezentacji do finału A nie zakwalifikował się jedynie skifista, który po udanym starcie prowadził w półfinale, ale wywrócił się po przepłynięciu ok. 650 metrów.
- Z federacji, które miały swoje osady w obu latach w finałach A
  - Taką samą ilość osad mieli Australia, Chorwacja, Holandia, Kanada, Południowa Afryka i Włochy.
  - Najwięcej w stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw stracili: Czesi – 5 osad; Białoruś, Rumunia i Wielka Brytania – 2 osady oraz Chile, Grecja, Hiszpania, Litwa, Nowa Zelandia, Polska i USA – po 1 osadzie.
  - Więcej w finale A mieli za to: Chiny – 6 osad, Francja i Niemcy oraz Belgia, Szwajcaria i Węgry – po 1 osadzie.
- Polska z dwoma osadami w finale A w konkurencjach męskich zajmuje w przedostatniej grupie państw miejsce tuż poza pierwszą dziesiątką i stosunkowo wysoką czwartą pozycję w tabeli juniorów.

Skuteczność poszczególnych reprezentacji startujących w Mistrzostwach Świata może być mierzona skutecznością finałową i medalową, czyli procentowym udziałem osad danej reprezentacji w finałach A lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich załóg zgłoszonych do mistrzostw. Jednak przy ocenie skuteczności zawsze trzeba mieć na uwadze wielkość poszczególnych reprezentacji, gdyż trudno przedkładać reprezentacje z jedną osadą nad te, które mają w swoich zespołach kilka, a nawet kilkanaście osad.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-4	Białoruś	100	1/1
	Bułgaria		1/1
	Chile		1/1
	Irlandia		2/2
5	Niemcy	92,9	13/14
6	Włochy	90,9	10/11
7	Nowa Zelandia	75	3/4
8-12	Australia	66,7	4/6
	Belgia		2/3
	Francja		4/6
	Polska		2/3
	Rumunia		4/6
13	Grecja	60	3/5
14	Chiny	58,3	7/12
15-19	Chorwacja	50	1/2
	Czechy		2/4
	Rosja		3/6
	Węgry		2/4
	Zimbabwe		1/2
20	USA	42,9	6/14
21-22	Kanada	40	2/5
	Szwajcaria		2/5
23-25	Hiszpania	33,3	1/3
	Holandia		2/6
	Litwa		1/3
26	Południowa Afryka	25	1/4
27	Wielka Brytania	22,2	2/9

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-4	Grecja	100	2/2
	Irlandia		1/1
	Niemcy		7/7
	Nowa Zelandia		2/2
5	Włochy	83,3	5/6
6	Chiny	71,4	5/7
7-11	Australia	66,7	2/3
	Holandia		2/3
	Kanada		2/3
	Rosja		2/3
	Rumunia		2/3
12	USA	57,1	4/7
13-16	Francja	50	1/2
	Litwa		1/2
	Szwajcaria		1/2
	Węgry		1/2
17	Czechy	33,3	1/3

JUNIORZY

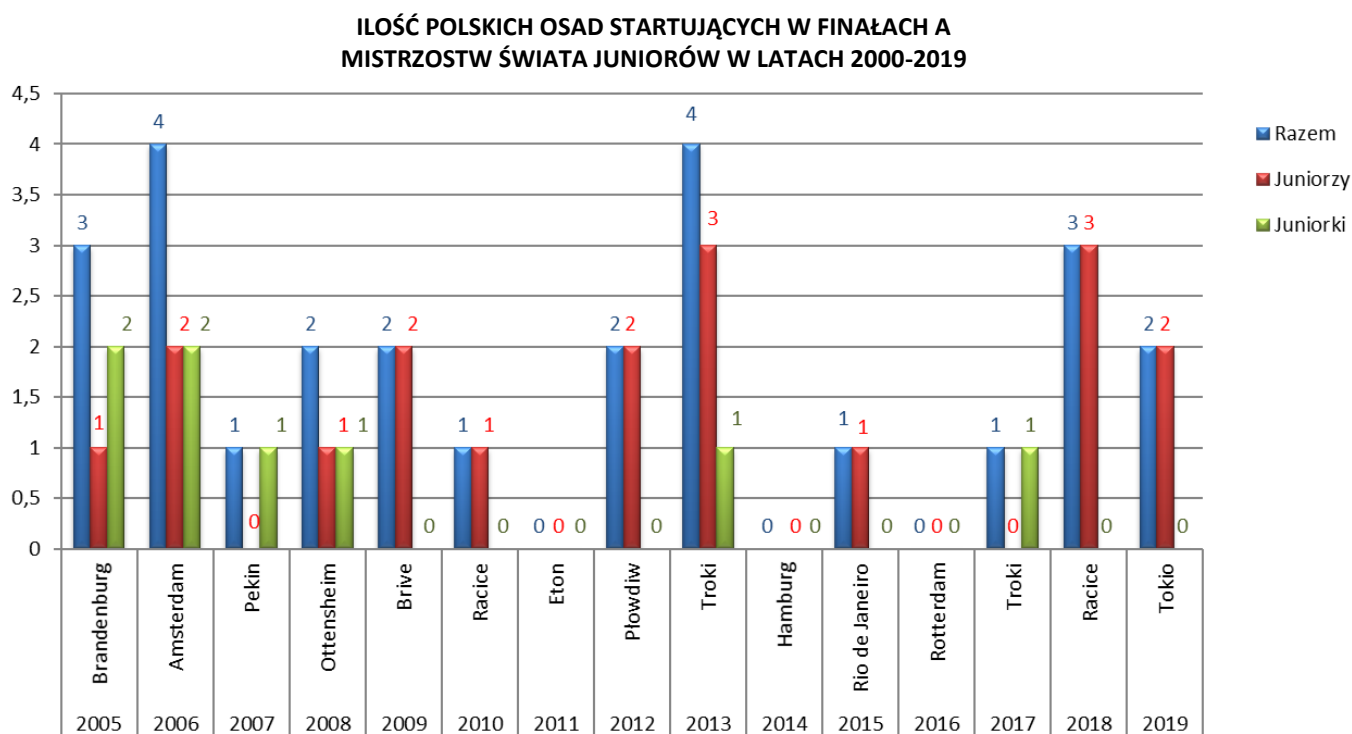
Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-9	Belgia	100	2/2
	Białoruś		1/1
	Bułgaria		1/1
	Chile		1/1
	Czechy		1/1
	Irlandia		1/1
	Polska		2/2
	Włochy		5/5
	Zimbabwe		1/1
10	Niemcy	85,7	6/7
11	Francja	75	3/4
12-13	Australia	66,7	2/3
	Rumunia		2/3
14-18	Chorwacja	50	1/2
	Hiszpania		1/2
	Nowa Zelandia		1/2
	Południowa Afryka		1/2
	Węgry		1/2
19-20	Chiny	40	2/5
	Wielka Brytania		2/5
21-23	Grecja	33,3	1/3
	Rosja		1/3
	Szwajcaria		1/3
24	USA	28,6	2/7

- 100% skuteczność osiągnęły tym razem cztery federacje, które w tegorocznych mistrzostwach miały jedynie po jednej lub dwie osady.

- Natomiast z dużych reprezentacji świetną, ponad 90% skuteczność finałową osiągnęli Niemcy i Włosi.
- Z drugiej strony słabą skuteczność swoich osad miała reprezentacja Wielkiej Brytanii.
- W konkurencjach kobiecych cztery reprezentacje miały skuteczność 100%, a w konkurencjach męskich aż dziewięć federacji, w tym Polska.
- Wśród kobiet skuteczność finałową poniżej 50% miały tylko czeskie osady, a wśród mężczyzn sześć federacji: Chiny, Wielka Brytania, Grecja, Rosja, Szwajcaria i Amerykanie.

Poniżej na diagramie obrazowo pokazano ilość zakwalifikowywanych do finałów A Mistrzostw Świata ostatnich piętnastu lat polskich osad z rozbiciem na konkurencje kobiece i męskie.

- Od 2005 roku maksymalna ilość w reprezentacji Polski w wioślarstwie zakwalifikowanych do ostatecznej rozgrywki o medale to cztery osady, z tym, że udało się to tylko dwukrotnie w 2006 i 2013 roku.
- Dwukrotnie też w omawianym okresie mieliśmy po trzy osady w finałach

- Czterokrotnie, a w tym również tego roku Polska miała po dwie osady w finałach A.
- W przeciągu tych piętnastu lat, aż dziewięciokrotnie nie mieliśmy żadnej osady w finale w konkurencjach kobiecych i pięciokrotnie żadnej w konkurencjach męskich.

Wnioskiem, jaki pojawia się po analizie takiego zestawienia i wyników polskich osad na poziomie seniorów jest stwierdzenie, że niekoniecznie, w takim sporcie, jakim jest wioślarstwo, gdzie średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata Seniorów jest na poziomie 26-27 lat kandydaci do finałowych wyników olimpijskich muszą osiągać wysokie wyniki na poziomie juniorów. Ważne jest jednak, aby zawodniczki i zawodnicy na tym poziomie byli oraz systematycznie i prawidłowo się rozwijali sportowo i byli przygotowywani w zaplanowany sposób do ekstremalnych wysiłków na poziomie olimpijskim. Niestety problemem obecnie polskiego wioślarstwa jest brak odpowiedniego potencjału zawodniczego.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	12
2	Włochy	7
3	Chiny	6
4-7	Rosja, Rumunia, USA, Wielka Brytania	2
8-16	Australia, Belgia, Białoruś, Czechy, Holandia, Litwa, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Szwajcaria	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	6
2	Chiny	5
3	Włochy	3
4-10	Czechy, Holandia, Litwa, Nowa Zelandia, Rosja, Rumunia, USA	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	6
2	Włochy	4
3	Wielka Brytania	2
4-12	Australia, Belgia, Białoruś, Chiny, Południowa Afryka, Rosja, Rumunia, Szwajcaria, USA	1

- W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów ponownie na pierwsze miejsce pod względem ilości zdobytych medali powrócili Niemcy, którzy tylko dwukrotnie w tym rankingu nie byli na czele (w 2012 roku i w roku ubiegłym).
- Łącznie medale zdobyła taka sama ilość państw jak w roku ubiegłym, choć tym razem stanowiło to 31,4% uczestniczących federacji, a w roku ubiegłym. W konkurencjach kobiecych 30,3% i w męskich 26,1% państw mających swoje załogi rywalizujące odpowiednio w tych konkurencjach.
- Z możliwych do zdobycia 42 medali 59,5% zdobyły trzy pierwsze federacje, przy 40,5% w roku ubiegłym.
- W stosunku do ubiegłego roku medale zdobyło dwanaście tych samych federacji.
- Tyle samo co w roku ubiegłym medali zdobyli Belgowie, Holendrzy i Szwajcarzy.
- Największy wzrost ilości zanotowali: Niemcy o 7 medali więcej niż w roku ubiegłym, Chińczycy 5 medali więcej i Włosi o 2 medale więcej.
- Najwięcej w stosunku do roku ubiegłego stracili: Amerykanie o 5 medali mniej, Australia, Czesi i Nowa Zelandia o 2 medale mniej oraz Brytyjczycy i Rumuni o 1 medal mniej.
- Wśród federacji z medalami w stosunku do ubiegłego roku zabrakło Argentyny, Chile, Chorwacji i Grecji.
- Doszły w tym roku federacje Białorusi, Litwy, Południowej Afryki i Rosji.

W porównywanym piętnastoleciu 2005-2019 w trójce federacji, które zdobywały najwięcej medali zawsze byli jedynie Niemcy, którzy tylko dwukrotnie (w roku 2012 i 2018) nie byli na pierwszym miejscu, a z pozostałych najczęściej byli Włosi (12 razy), Rumuni (9 razy, w tym raz w 2012 roku na pierwszym miejscu), Amerykanie (5 razy, w tym raz w 2018 roku na pierwszym miejscu), Chiny (3 razy), Australia i Wielka Brytania (po 2 razy) i Nowa Zelandia z Grecją (po 1 raz).

Przewaga Niemców jest też bezsporna pod względem łącznej ilości medali w całym piętnastoleciu, którzy zdobyli 142 medale, a następnymi w tym względzie są Włosi, którzy łącznie zdobyli w tym okresie 64 medali, Rumuni – 60 medali oraz Amerykanie 45 medali.

Polska w tym porównywanym okresie zdobyła 6 medali w Mistrzostwach Świata Juniorów.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Białoruś	100	1/1
2	Niemcy	85,7	12/14
3	Włochy	63,6	7/11
4	Chiny	50	6/12
5-8	Belgia	33,3	1/3
	Litwa		1/3
	Rosja		2/6
	Rumunia		2/6
9-11	Czechy	25	1/4
	Nowa Zelandia		1/4
	Południowa Afryka		1/4
12	Wielka Brytania	22,2	2/9
13	Szwajcaria	20	1/5
14-15	Australia	16,7	1/6
	Holandia		1/6
16	USA	14,3	2/14

- 100% skuteczność medalową osiągnęła jedynie Białoruś z jedynym zgłoszonym skifistą, który zdobył złoty medal w swojej konkurencji.
- Kolejne najwyższe skuteczności osiągnęły reprezentacje wieloosadowe Niemcy, Włosi i Chiny.
- Najniższą skuteczność medalową wśród największych liczebnie reprezentacji mieli w tych mistrzostwach Amerykanie, Holendrzy i Australijczycy, czyli reprezentacje, które w grupie seniorów nadają ton podobnej klasyfikacji.
- Należy przy tym pamiętać, że pozostałe 35 państw nie miało żadnej skuteczności medalowej, bo medali w ogóle nie miały.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	85,7	6/7
2	Chiny	71,4	5/7
3-5	Litwa	50	1/2
	Nowa Zelandia		1/2
	Włochy		3/6
6-9	Czechy	33,3	1/3
	Holandia		1/3
	Rosja		1/3
	Rumunia		1/3
10	USA	14,3	1/7

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Białoruś	100	1/1
2	Niemcy	85,7	6/7
3	Włochy	80	4/5
4-5	Belgia	50	1/2
	Południowa Afryka		1/2
6	Wielka Brytania	40	2/5
7-10	Australia	33,3	1/3
	Rosja		1/3
	Rumunia		1/3
	Szwajcaria		1/3
11	Chiny	20	1/5
12	USA	14,3	1/7

- W juniorkach najwyższą skuteczność medalową, jedyne powyżej 50% miały reprezentacje Niemiec i Chin.
- Amerykanki z maksymalną ilością zgłoszonych osad znalazły się na ostatnim miejscu, oczywiście wśród dziesięciu, które zdobyły medale.
- W juniorach najbardziej skuteczną reprezentacją była wspomniana Białoruś, a z pozostałych powyżej 50% skuteczność medalową osiągnęli jedynie Niemcy i Włosi. Natomiast najniższą, podobnie jak w konkurencjach kobiecych zanotowali Amerykanie oraz Chińczycy.
- Naszej reprezentacji niestety już szósty rok z rzędu w tym zestawieniu nie ma.

Poniżej zestawiono w tabeli ilości medali zdobywanych przez nasze kolejne reprezentacje juniorów w ostatnich dwudziestu jeden latach oraz miejsca zajmowane w klasyfikacji medalowej.

- W tym okresie dwukrotnie polscy juniorzy dziewięciokrotnie zdobywali medale.
- Dwukrotnie po trzy medale, także dwukrotnie po dwa medale i pięciokrotnie po jednym medalu.

**ILOŚĆ ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ W LATACH 1999-2019**

Lp.	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji
1999	1	7-10
2000	1	11-19
2001	0	-
2002	2	6-10
2003	2	6-10
2004	3	3-7
2005	1	7-14
2006	1	12-15
2007	0	-
2008	0	-
2009	1	9-16
2010	0	-
2011	0	-
2012	0	-
2013	3	4
2014	0	-
2015	0	-
2016	0	-
2017	0	-
2018	0	-
2019	0	-

- W tym okresie dwukrotnie polscy juniorzy dziewięciokrotnie zdobywali medale.
- Dwukrotnie po trzy medale, także dwukrotnie po dwa medale i pięciokrotnie po jednym medalu.
- Niestety w ostatnich sześciu latach nasi juniorzy nie zdobyli żadnego medalu, co świadczy o słabej jakości zgłaszanych do Mistrzostw Świata Juniorów.

Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	5 – 3 – 4
2	Chiny	2 – 3 – 1
3	Włochy	1 – 3 – 3
4	Rumunia	1 – 0 – 1
5-9	Australia	1 – 0 – 0
	Białoruś	
	Czechy	
	Holandia	
	Nowa Zelandia	
10-12	Rosja	0 – 1 – 1
	USA	
	Wielka Brytania	
13-14	Belgia	0 – 1 – 0
	Południowa Afryka	
15-16	Litwa	0 – 0 – 1
	Szwajcaria	

JUNIORKI		
Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Chiny	2 – 3 – 0
2	Niemcy	1 – 2 – 3
3	Włochy	1 – 1 – 1
4-6	Czechy	1 – 0 – 0
	Holandia	
	Nowa Zelandia	
7	Rosja	0 – 1 – 0
8-10	Litwa	0 – 0 – 1
	Rumunia	
	USA	

JUNIORZY		
Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	4 – 1 – 1
2-4	Australia	1 – 0 – 0
	Białoruś	
	Rumunia	
5	Włochy	0 – 2 – 2
6	Wielka Brytania	0 – 1 – 1
7-9	Belgia	0 – 1 – 0
	Południowa Afryka	
	USA	
10-12	Chiny	0 – 0 – 1
	Rosja	
	Szwajcaria	

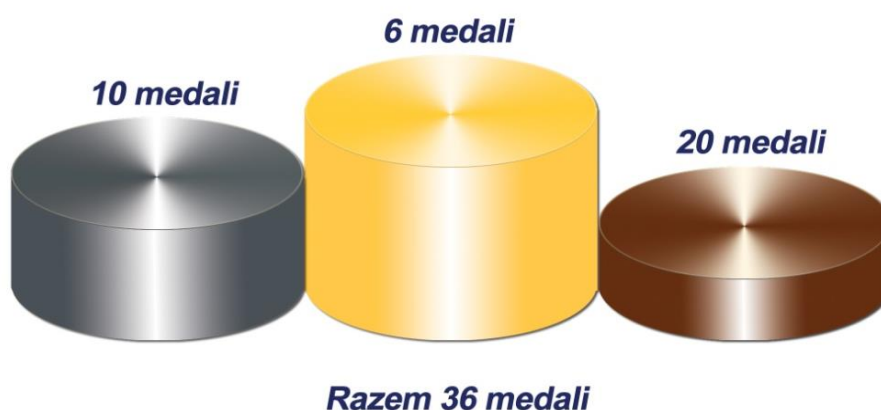
W tym roku kwalifikację medalową zdecydowanie wygrali Niemcy z pięcioma złotymi medalami. Dla porównania w ubiegłym roku na czele byli Amerykanie z dwoma złotymi medalami i czterema srebrnymi, a dwa lata temu na czele takiej tabeli byli Rumuni także z dwoma medalami złotymi i dwoma srebrnymi.

- Czternaście złotych medali w tym roku rozdzieliło pomiędzy siebie identycznie jak w roku ubiegłym dziewięć federacji. W ubiegłym żadnej federacji nie udało się zdobyć więcej niż dwa medale złote, a tym razem Niemcy zdominowali klasyfikację medalową. W konkurencjach junierek, podobnie jak w roku ubiegłym Brytyjki teraz Chinki jako jedyne zdobyły dwa medale, a w konkurencjach juniorów tym razem Niemcy zdominowali klasyfikację, wygrywając cztery na siedem rozgrywanych konkurencji
- W konkurencjach junierek tym razem najlepszymi były Chinki z dwoma złotymi i trzema srebrnymi medalami. W ubiegłym roku były Brytyjki z dwoma medalami złotymi i jednym srebrnym, a dwa lata temu najlepsze były Rumunki także z dwoma medalami złotymi, jednym srebrnym i jednym brązowym.
- W konkurencjach juniorów najlepsi byli, jak wspomniano Niemcy z czterema złotymi i po jednym srebrnym i brązowym medalu, kiedy w ubiegłym roku na czele byli Amerykanie z jednym medalem złotym, dwoma srebrnymi i jednym brązowym, a dwa lata temu na czele byli Niemcy i Brytyjczycy, którzy mieli po jednym medalu każdego koloru.

MISTRZOSTWA ŚWIATA JUNIORÓW

1967-1984 - Mistrzostwa FISA Juniorów

od 1985 roku - Mistrzostwa Świata Juniorów

Polscy juniorzy w całej historii rozgrywania Swojej imprezy głównej pod dwoma nazwami zdobyli dotychczas 36 medali w podziale widocznym powyżej.

- Z zawodniczek i zawodników, którzy dla naszej federacji zdobywali złote medale jedyną dotychczas, która powtórzyła swój sukces, zdobywając złoty medal na Igrzyskach Olimpijskich była Natalia Madaj (złoty medal Mistrzostw Świata Juniorek na jedyne w 2006 roku i złoty medal Igrzysk Olimpijskich na dwójce podwójnej w 2016 roku w Rio de Janeiro). Natomiast w Mistrzostwach Świata Seniorów Julia Michalska (złoty medal Mistrzostw Świata Juniorek na jedyne w 2003 roku i złoty medal Mistrzostw Świata Seniorek w 2009 roku na dwójce podwójnej) i Mikołaj Burda (złoty medal Mistrzostw Świata Juniorów w 1999 roku w ósemce i złoty medal Mistrzostw Świata Seniorów w tym roku w czwórce bez sternika)
- Z zawodniczek i zawodników, którzy w ogóle zdobywali medale w Mistrzostwach Świata Juniorów później zdobywali medale w Igrzyskach Olimpijskich jest Kajetan Broniewski, który zdobył srebrny medal Mistrzostw Świata Juniorów 1981 roku i brązowy medal Igrzysk Olimpijskich 1992 roku w Barcelonie, Magdalena Fularczyk-Kozłowska, która zdobyła srebrny medal w dwójce podwójnej w Mistrzostwach Świata Juniorek w 2002 roku i brązowy medal w Igrzyskach Olimpijskich 2012 roku w Londynie oraz złoty medal Igrzysk Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro oraz Julia Michalska – Płotkowiak, która zdobyła złoty medal Mistrzostw Świata Juniorek w jedyne w 2003 roku i brązowy medal w Igrzyskach Olimpijskich 2012 roku w Londynie w dwójce podwójnej.
- Oprócz tego z polskich medalistów Mistrzostw Świata Juniorów medale w Mistrzostwach Świata Seniorów powtórzyli Natalia Madaj, Magdalena Fularczyk-Kozłowska, Julia Michalska, Kajetan Broniewski, Marcin Brzeziński, Mikołaj Burda i sternik Daniel Trojanowski.

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy, zajmując miejsca tuż za strefą medalową.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	95
2	Włochy	62
3	Chiny	50
4	USA	32
5	Rumunia	26
6-7	Australia, Wielka Brytania	19
8	Nowa Zelandia	18
9-10	Francja, Rosja	17
11	Czechy	16
12	Holandia	15
13-14	Grecja, Szwajcaria	12
15	Belgia	11
16	Kanada	10
17-20	Białoruś, Irlandia, Południowa Afryka, Węgry	9
21-23	Chorwacja, Litwa, Polska	7
24	Hiszpania	6
25-26	Bułgaria, Chile	4
27	Zimbabwe	3
28-29	Cypr, Dania	2
30	Serbia	1

- Obecnie w Mistrzostwach Świata Juniorów jest do zdobycia 518 punktów, z czego jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 126 punktów przy abstrakcyjnym założeniu, że zdobędzie czternaście złotych medali.
- Wszystkie dotychczasowe punktacje drużynowe Mistrzostw Świata Juniorów wygrali Niemcy, zdobywając największą ilość 95 punktów w ostatnich jedenastu Mistrzostwach Świata Juniorów. I pomyśleć, że ta sama federacja w ubiegłorocznych mistrzostwach zdobyła swoją najmniejszą ilość 62 punktów w tym okresie. Dla przypomnienia w ostatnich dziesięciu latach Niemcy zdobywali kolejno: w 2009 roku 85 punktów, 2010 – 89, 2011 – 93, 2012 – 75, 2013 – 78, 2014 – 94, 2015 – 95, 2016 – 82, 2017 roku – 66, 2018 roku 62 i w 2019 roku 95 punktów. Taka zmiana jest wykładnią ich wielkiego potencjału zawodniczego na poziomie juniorów, a tylko od organizacji i trafnych przygotowań zależy jaką przewagę uzyskają nad rywalami.
- Ponad połowę wszystkich możliwych do zdobycia punktów (51,2%) zdobyło pięć pierwszych w rankingu federacji. W ubiegłym roku odpowiednio 49,5%. Wśród tych pięciu federacji cztery pozostają te same – Niemcy, Włochy, USA i Rumunia, a tylko Czechów w tym roku zastąpiły Chiny.
- Punkty zdobyła 58,8% wszystkich rywalizujących federacji, kiedy w ubiegłym roku była to połowa. W bieżącym roku punkty zdobyło o jedną federację więcej przy mniejszej ilości biorących udział w rywalizacji.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	46
2	Chiny	39
3	Włochy	31
4	USA	19
5-6	Holandia, Nowa Zelandia	13
7-9	Czechy, Rosja, Rumunia	11
10-11	Grecja, Kanada	8
12	Litwa	7
13-14	Australia, Szwajcaria	6
15-16	Francja, Węgry	5
17-18	Irlandia, Wielka Brytania	4
19	Południowa Afryka	2
20-22	Belgia, Dania, Polska	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	49
2	Włochy	31
3-4	Rumunia, Wielka Brytania	15
5-6	Australia, USA	13
7	Francja	12
8	Chiny	11
9	Belgia	10
10	Białoruś	9
11-12	Chorwacja, Południowa Afryka	7
13-16	Hiszpania, Polska , Rosja, Szwajcaria	6
17-19	Czechy, Irlandia, Nowa Zelandia	5
20-23	Bułgaria, Chile, Grecja, Węgry	4
24	Zimbabwe	3
25-27	Cypr, Holandia, Kanada	2
28-29	Dania, Serbia	1

- Wśród junierek na pierwszym miejscu znalazły się Niemki, mając 46 punktów, kiedy w ubiegłym roku pierwsze Amerykanki miały 31 punktów, a dwa lata temu Rumunki z identyczną ilością 31 punktów. Punkty w tym roku zdobyło 66,7% federacji mających swoje osady w konkurencjach kobiecych. W ubiegłorocznych mistrzostwach było to odpowiednio 53,5%.
- Wśród juniorów najwięcej punktów w ostatnich trzech latach zdobyli Niemcy, a punkty zdobyło 56,9% państw mających swoje załogi w konkurencjach męskich. W ubiegłorocznych mistrzostwach było to odpowiednio 43,1%.
- Polska reprezentacja zdobyła tym razem siedem punktów to jest o pięć niż w roku ubiegłym, a punkty zdobywali tym razem zarówno juniorka, jak i juniorzy, kiedy w ubiegłym roku byli to tylko juniorzy, a dwa lata temu było na odmiann. Z siedmioma punktami nasza reprezentacja znalazła się na 21 miejscu ogólnie, czyli dziesięć pozycji niżej niż w roku ubiegłym na 52 rywalizujących federacji.

**ILOŚĆ ZDOBYTYCH PUNKTÓW PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI WE WSZYSTKICH
MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1995-2019**

Rok	Ilość punktów	Rok	Ilość punktów	Rok	Ilość punktów
1995	19	2004	30	2013	26
1996	17	2005	18	2014	1
1997	22	2006	24	2015	4
1998	16	2007	4	2016	1
1999	17	2008	8	2017	4
2000	17	2009	11	2018	12
2001	3	2010	3	2019	7
2002	22	2011	0		
2003	27	2012	11		

- Nasza reprezentacja rekordową ilość 30 punktów zdobyła w 2004 roku, a kolejne najlepsze występy nasi juniorzy mieli w 2003 i 2013 roku.
- Najgorsze występy mieli w latach 2011, 2014 i 2016, choć nie wiele lepsze w roku 2001 i 2010.
- Tegoroczny start, patrząc na punktację był dziewiątym od dołu wśród najstarszych w przedstawionym ostatnich 25 latach.

Poniżej dla zobrazowania i porównania startów reprezentacji juniorów w poszczególnych latach, także w rozbiciu na juniorki i juniorów, przedstawiono zbiorczą tabelę miejsc zajmowanych przez całą reprezentację i ilość zdobywanych punktów.

**ILOŚĆ PUNKTÓW I MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI JUNIORÓW
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2019**

		RAZEM							
		2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Miejsce Mistrzostw		Brandenburg GER	Amsterdam NED	Pekin CHN	Linz AUT	Brive FRA	Racice CZE	Eton GBR	Plovdiv BUL
Ilość punktów		18	24	4	8	11	3	0	11
Miejsce w punktacji		8	4-5	24-25	14-16	14-15	24	-	15-16
		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
Miejsce Mistrzostw		Troki LTU	Hamburg GER	Rio de Janeiro BRA	Rotterdam NED	Troki LTU	Racice CZE	Tokio JPN	
Ilość punktów		26	1	4	1	4	12	7	
Miejsce w punktacji		6	30-31	23-27	26-30	25-29	11	21-23	

JUNIORKI

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Ilość punktów	3	4	0	0	0	4	5	0	0	1	4	0	1
Miejsce w punktacji	19	13-15	-	-	-	15-17	14-15	-	-	17-19	19-21	-	20-22

JUNIORZY

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Ilość punktów	1	4	11	3	0	7	21	1	4	0	0	12	6
Miejsce w punktacji	23-26	19-20	8-9	20-21	-	12-14	3	26-28	16-20	-	-	8	13-16

- Najlepsze w historii czwarte miejsce w punktacji drużynowej nasi juniorzy zajęli w Mistrzostwach Świata w 2006 roku w Amsterdamie oraz dwukrotnie piąte w Mistrzostwach Świata 2003 i 2004 roku w Atenach i Banyoles.
- W trzynastoletnim okresie od 2007 roku w konkurencjach junierek nasze zawodniczki sześć razy nie zdobywały żadnego punktu, a w konkurencjach juniorów nasi zawodnicy trzy razy nie zdobywali żadnego punktu w rywalizacji Mistrzostw świata.
- Najlepsze miejsce reprezentacji junierek w omawianym okresie to trzynaste miejsce w Mistrzostwach Świata 2008 roku w austriackim Ottensheim, natomiast juniorów to trzecie miejsce w litewskich Trokach w 2013 roku.

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W TOKIO

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów były rozgrywane na torze olimpijskim w Tokio i były traktowane jako TEST EVENT przed przyszłorocznymi Igrzyskami Olimpijskimi. Oznacza to, że zachowane były wszystkie procedury obowiązujące w trakcie rozgrywania olimpijskich regat wioślarskich, jak również tegoroczne zawody przeprowadzały te same osoby ze strony Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Tor regatowy o nazwie Sea Forest Waterway to nowo wybudowany obiekt w Tokio na potrzeby Igrzysk 2020 roku na terenie dawnego wysypiska i rekultywacji śmieci (dlatego potocznie nazywaną „wyspą śmieciową”) w najbliższym sąsiedztwie otwartego Pacyfiku. Spełnia on oczywiście wszystkie normy Światowej Federacji Wioślarskiej. Jest to prostokątny akwen o długości 2335 metrów ma 198 metrów szerokości. Zachodnią i wschodnią stronę toru od zatoki Tokio oddzielają dwie tamy, z czego jedna tuż za metą została wybudowana w ubiegłym roku. Dzięki nim poziom wody na torze pozostaje stabilny. Wzdłuż północnego brzegu na całej długości toru wybudowano trasę asfaltową dla rowerów i samochodów telewizyjnych. Przy samej tamie na starcie zainstalowane są pomosty startowe, a przy mecie cztery pomosty dojazdowe i odjazdowe dla osad. Sam akwen posiada osiem torów wioślarskich o szerokości 12,5 metrów, które od strony południowej ograniczone były banerami reklamowymi i pływającym specjalnym „wygaszaczem” fal. W ten sposób za nimi utworzył się akwen przeznaczony na tor dojazdowy na start oraz do rozgrzewki przed wyścigami i rozpląwania po wyścigach. Tor olimpijski w Tokio jest obiektem całkowicie wykończonym w zakresie stałych budowli, czyli hangary na łodzie i nad nimi mieszczące się pomieszczenia socjalne (szatnie, prysznice, toalety, stołówka, pomieszczenia fitness i do odpoczynku dla zawodników), średniej wielkości trybuny również z zapleczem socjalno – biurowym (między innymi biura FISA) oraz oddzielną wieżą sędziowską. Pozostałe urządzenia toru oparto o kontenery socjalne, namioty dla ekip wyposażone w stoły i krzesła (za specjalną opłatą dodatkową) i hale namiotowe lub budowle z rur konstrukcyjnych (dla przykładu większe trybuny).

W trakcie mistrzostw można było odpłatnie wypożyczyć rowery dla trenerów, ale tylko na treningi, a w trakcie regat również odpłatnie dostępny był łód w workach.

Polska reprezentacja po 3,5 tygodniowym zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz z trzydniową przerwą w środku jego trwania na Mistrzostwa Polski Juniorów w Kruszwicy autokarem została przewieziona do Warszawy 2 sierpnia po porannym treningu. Następnego dnia po noclegu w hotelu przy lotnisku F. Chopina wyleciała bezpośrednim samolotem, polskimi liniami LOT z Warszawy do Tokio o godz. 15.10. Po 10,5 godzinnym locie reprezentacja wylądowała o godz. 8,35 czasu miejscowego na lotnisku Narita oddalonym ok. 70 km. od toru wioślarskiego. Z lotniska po odprawie paszportowej i odebraniu bagażu przedstawiciele organizatorów specjalnym autokarem odwieźli ekipę do Hotelu Daiwa Roynet Tokyo Ariake oddalonym o 8 km. (15-20 minut jazdy autokarem) od toru wioślarskiego przy stacji metra w dzielnicy Tokio – Ariake. Był to wysoki, kilkunastopiętrowy, trzygwiazdkowy hotel z przytulną restauracją, w której serwowano wszystkie posiłki. Razem z polską reprezentacją w tym samym hotelu zamieszkali Włosi, Holendrzy, Czesi Duńczycy. Obok

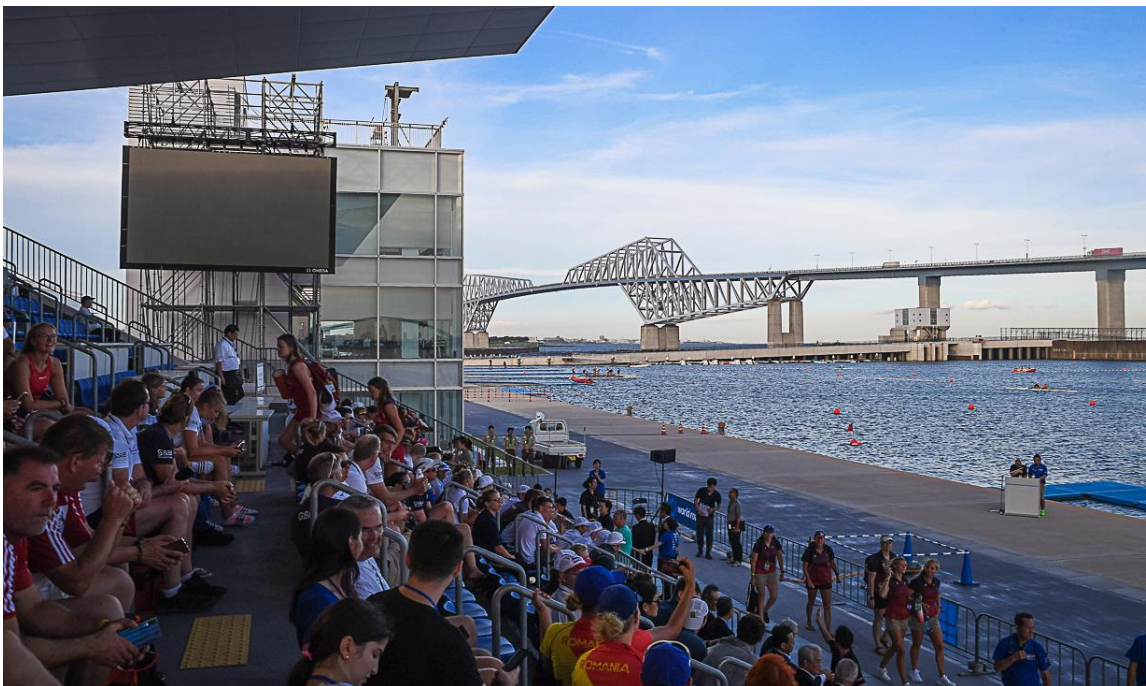
nego znajdował się drugi duży hotel, gdzie mieszkało również bardzo dużo reprezentacji. Z przed tego drugiego hotelu kursowały wahadłowo wspólne autokary na tor wioślarski. Z hotelu Daiwa trzeba było dojść pieszo ok. 300 metrów. Wyżywienie w hotelu było dobre i urozmaicone z dużą ilością elementów kuchni japońskiej. Jedynym problemem, szczególnie w porze śniadaniowej była ilość miejsc w małej restauracji i niejednokrotnie trzeba było poczekać w niewielkiej kolejce.

Z uwagi na panującą bardzo wysoką temperaturę kierownictwo polskiej ekipy zapewniało zawodnikom wodę mineralną w nieograniczonych ilościach. Do dyspozycji ekipy był ośmioosobowy mini-van wypożyczony z wypożyczalni.

Łodzie dla osad po wcześniejszych ustaleniach zostały zabezpieczone przez producentów. Ósemka i męska jedynka przez włoską firmę Filippi, a kobieca jedynka, łącznie z wiosłami przez francuską firmę (Falcon). Wiosła dla męskich osad w reprezentacji przywieziono samolotem z kraju, podobnie jak stół do masażu w ramach bagażu dodatkowego.

W trakcie Mistrzostw Świata Juniorów było słonecznie i panowały bardzo wysokie temperatury w granicach 31-35 stopni Celsjusza, przy czym odczuwalność ze względu na bardzo wysoką wilgotność była jeszcze wyższa. Całość tworzyło pogodę ciężką do zniesienia. Wiatr wiał z różnymi prędkościami i w różnych kierunkach w poszczególne dni, w granicach 3-7 m/s, ale momentami nawet do 13 m/s. W ostatnie dwa dni rozgrywania regat w sobotę i w niedzielę wiatr był z kierunku wschodniego i południowo-wschodniego, od mety do startu lub z lewej strony od mety do startu (czyli przeciwny lub boczny) i prędkość miał 3-5 m/s.

Reprezentacja po niedzielnych finałach miała jeszcze jeden dzień pobytu w Tokio i we wtorek 13 sierpnia o godz. 10.15 również z lotniska Tokio – Narita wyleciała, polskimi liniami LOT z powrotem do kraju i w Warszawie na lotnisku F.Chopina wylądowała także (po uwzględnieniu siedmio – godzinnego przesunięcia czasowego) 13 sierpnia około godziny 15.00, po niemal jedenastogodzinnym locie.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW ŚWIATA JUNIORÓW W TOKIO

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów rozgrywane były w podobnym systemie jak poprzednie przez pięć dni (od środy do niedzieli) wg następującego programu:

7.08. środa - rozegrano przedbiegi do siedmiu konkurencji (JM2-, JW4x, JM4x, JM2x, JW2x, JM1x i JW1x).

8.08. czwartek - rozegrano przedbiegi w pozostałych konkurencjach (JW4+, JM4+, JW2-, JW4-, JM4- i JM8+), repasaże konkurencji (JM2-, JW4x, JM4x, JM2x, JW2x, JM1x, JW1x).

9.08. piątek - rozegrano repasaże pozostałych konkurencji (JW4+, JM4+, JW2-, JW4-, JM4- i JM8+), półfinały C/D (JM2x, JW2x, JM1x i JW1x) oraz wyścig o tory w żeńskiej ósemce (JW8+).

10.08. sobota - półfinały A/B konkurencji (JM2-, JW4x, JM4x, JM2x, JW2x, JM1x i JW1x), finały B (JM4+, JW2-, JW4- i JM4-), finały C (JM2-, JW4x, JM4x, JM2x, JW2x, JM1x i JW1x) oraz finały D (JM2x, JW2x, JM1x i JW1x).

11.08. niedziela – rozegrano finały B i A wszystkich konkurencji.

W tabeli poniżej zestawiono najlepsze rezultaty uzyskane w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w poszczególnych konkurencjach oraz najlepsze historycznie rezultaty uzyskane w Mistrzostwach Świata Juniorów, jak również rezultaty zdobywców złotych medali w Tokio. Porównawczo dołączono podobne rezultaty polskich osad startujących w tegorocznych mistrzostwach.

- W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Tokio w jednej konkurencji poprawiono najlepszy światowy rezultat wśród czternastu rozgrywanych. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie nie ma oficjalnych rekordów świata, a jedynie notowane są najlepsze światowe rezultaty i to wyłącznie na regatach pod nadzorem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, czyli tylko na Mistrzostwach Świata wszystkich grup wiekowych i Pucharach Świata. Czyli praktycznie w przypadku juniorów tylko na Mistrzostwach Świata Juniorów.
- Najstarszymi obecnie najlepszymi światowymi rezultatami juniorów trzynastoletni już rezultat rumuńskiej czwórki ze sternikiem z Mistrzostw Świata w Amsterdamie, dziesięcioletni rezultat niemieckiej dwójki podwójnej dziewcząt z Mistrzostw Świata w Brive la Gaillarde oraz siedmioletni rezultat włoskiej ósemki juniorów z Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv.
- W pięciu przypadkach z czternastu konkurencji najlepszy rezultat osiągnęła inna osada, niż ta, która zdobyła w tej konkurencji złoty medal.
- W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów ze względu na warunki atmosferyczne najlepsze rezultaty osiągnano na etapie eliminacji.
- Osiem najlepszych rezultatów w konkurencji osiągnięto w przedbiegach, pięć w półfinałach i jeden w wyścigu o tory.
- Trzy polskie osady startujące w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów swoje najlepsze rezultaty osiągnęły we wstępnej fazie eliminacji, choć były to dla nich starty decydujące o awansie do następnej – wyższej fazy regat. Dla skifistki i skifisty do półfinałów, a dla ósemki do finału.

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w MSJ w Tokio i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
JW4+	6:58.18	2019	CHN	6:58.18 Przedbieg	CHN	-	ITA	7:19.80	-
JM4+	6:11.96	2006	ROU	6:18.13 Przedbieg	CHN	-	GRE	6:32.41	-
JW2-	7:15.53	2018	GRE	7:19.28 Przedbieg	CZE	-	CZE	7:42.98	-
JM2-	6:27.91	2018	CRO	6:40.99 Półfinał	ROU	-	ROU	6:56.79	-
JW4-	6:37.89	2018	ITA	6:41.10 Przedbieg	CHN	-	CHN	7:01.42	-
JM4-	5:47.73	2018	GBR	6:01.23 Przedbieg	GER	-	GER	6:18.25	-
JW1x	7:31.50	2018	ARG	7:45.95 Półfinał	RUS	7:59.95 Przedbieg	GER	8:31.38	8:28.62 Finał B
JM1x	6:45.45	2018	USA	6:56.65 Półfinał	BLR	7:03.24 Repasaż	BLR	7:15.98	7:42.49 Finał A
JW2x	7:03.18	2009	GER	7:06.94 Półfinał	NED	-	NED	7:25.50	-
JM2x	6:18.19	2018	GRE	6:27.17 Przedbieg	AUS	-	AUS	6:32.81	-
JW4x	6:23.85	2018	GER	6:36.38 Przedbieg	NZL	-	NZL	6:54.32	-
JM4x	5:46.49	2018	CZE	5:56.36 Półfinał	GER	-	GBR	6:12.99	-
JW8+	6:13.04	2018	CZE	6:21.99 Bieg o tory	ITA	-	CHN	6:35.34	-
JM8+	5:35.93	2012	ITA	5:39.62 Przedbieg	GER	5:49.14 Repasaż	GER	6:12.10	6:25.56 Finał A

Aby dokonać dokładniejszej analizy poziomu sportowego tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie mistrzostw w Tokio, a najlepszym (rekordowym) czasem tej konkurencji oraz pomiędzy rezultatem złotych medalistów, a najlepszym rezultatem uzyskanym w trakcie rozgrywania tegorocznych mistrzostw w danej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu Mistrzostw Świata Juniorów w Tokio do najlepszego rezultatu światowego konkurencji		
L.p.	Symbol konkurencji	Różnica w sek.
1	JW4+	0 (-4,05)
2	JW4-	3,21
3	JM8+	3,69
4	JW2-	3,73
5	JW2x	3,76
6	JM4+	6,17
7	JW8+	8,95
8	JM2x	8,98
9	JM4x	9,87
10	JM1x	11,2
11	JW4x	12,53
12	JM2-	13,08
13	JM4-	13,5
14	JW1x	14,45

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy złotych medalistów Mistrzostw Świata Juniorów w Tokio do najlepszego rezultatu światowego konkurencji		
L.p.	Symbol konkurencji	Różnica w sek.
1	JM2x	5,64
2	JW8+	13,35
3	JM4+	14,28
4	JM2-	15,8
5	JM4x	16,63
6	JM4-	17,02
7	JW4x	17,94
8	JW2x	18,56
9	JM1x	19,33
10	JW4-	20,32
11	JW4+	21,62
12	JW2-	23,7
13	JM8+	32,48
14	JW1x	45,43

- W lewej tabeli zestawiono konkurencje rozgrywane w Tokio w kolejności wg różnicy najlepszego rezultatu uzyskanego w danej konkurencji do najlepszego dotychczasowego światowego rezultatu tej konkurencji. Przy czym wartość ujemna oznacza różnicę, o jaką ten dotychczasowy najlepszy rezultat został poprawiony.
- W trakcie mistrzostw w Tokio pomimo niezbyt sprzyjającego kierunku wiatru poprawiono najlepszy dotychczasowy światowy rezultat w czwórce ze sterniczką. Jednak trzeba pamiętać, że jest to konkurencja rozgrywana dopiero w drugich z kolei Mistrzostwach Świata Juniorek i dlatego nim najlepszy wynik ustabilizuje się na wysokim poziomie trzeba rozegrać kilka mistrzostw, gdzie trafi się na warunki sprzyjające.
- W pozostałych konkurencjach stosunkowo najbliższym rekordowego rezultatu były najlepsze wyniki osiągnięte w czterech konkurencjach: czwórce bez sterniczkii (JW4-), ósemce juniorów (JW8+), dwójce bez sterniczkii (JW2-) i dwójce podwójnej juniorek (JW2x).
- Najbardziej różniącym się od rekordowego był najlepszy rezultat w jedynej juniorek (JW1x). Być może spowodowane to było faktem, że w tej konkurencji najlepsze były zawodniczki siedemnastoletnie, a więc o rok młodsze, co w sytuacji przeciwnego wiatru mogło mieć decydujące znaczenie.
- Z tabeli po prawej, gdzie porównano rezultaty uzyskiwane przez zwycięzców w momencie zdobywania złotego medalu z najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie rozgrywania mistrzostw w Japonii.

- Z analizy tego zestawienia widać wyraźnie, że warunki w dniu rozgrywania finałów były niestabilne, a przeciwny wiatr wzmagał się w trakcie trwania regat. Stąd zwycięzcy w konkurencjach rozgrywanych na końcu – jedynka junierek (JW1x), czy ósemka juniorów (JM8+) uzyskali rezultaty daleko odbiegające od najlepszych w konkurencji.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata Juniorów pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Tokio do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	JM8+	13,21
2	JM1x	17,79
3	JW.1x	28,45

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata Juniorów pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Tokio (sek.)		
1	JM1x	6,59
2	JM8+	9,52
3	JW1x	14,0

- Z polskich osad swój najlepszy rezultat, najbliższy najlepszego światowego uzyskała ósemka, a zdecydowanie najbardziej oddalony skifistka, co oznacza, że to właśnie ósemka zaprezentowała najwyższy poziom.
- Natomiast rezultat najbliższy najlepszemu, osiągniętego na tegorocznych mistrzostwach uzyskał nasz skifista, a najbardziej różniący się miała skifistka, co oznacza, że wśród polskich osad skifista miał teoretycznie największe szanse na walkę o wyższe trofea.

Dla analizy walki o tytuły Mistrzów Świata, o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji. Widać to również w tym przypadku po szczegółowej analizie.

Różnica czasu (w sek.) I-II miejsce			Różnica czasu (w sek.) I-III miejsce			Różnica czasu (w sek.) I-V miejsce			Różnica czasu (w sek.) I-VI miejsce		
1	0,30	JM4+	1	1,49	JM4+	1	7,06	JW4+	1	8,95	JM4x
2	0,59	JW8+	2	2,15	JW8+	2	7,51	JM4x	2	9,45	JM4+
3	1,50	JM4-	3	2,83	JM4-	3	8,93	JM4-	3	10,81	JW4x
4	1,58	JM4x	4	3,22	JM4x	4	8,99	JM4+	4	13,46	JM8+
5	1,98	JM4+	5	3,44	JM2-	5	9,62	JW4x	5	14,05	JM4-
6	2,04	JM2x	6	3,81	JM2x	6	11,65	JM8+	6	14,45	JW4+
7	2,16	JW2x	7	4,44	JW4x	7	12,58	JW2x	7	20,58	JW2x
8	2,39	JW4x	8	4,63	JM1x	8	13,08	JW4-	8	21,39	JW2-
9	2,85	JM2-	9	4,73	JW2x	9	15,85	JM2-	9	21,43	JM2-
10	2,94	JM1x	10	4,94	JW4+	10	16,14	JW8+	10	22,88	JW4-
11	3,66	JW4-	11	5,29	JW4-	11	18,01	JW2-	11	23,14	JM2x
12	4,4	JM8+	12	7,72	JM8+	12	18,96	JM2x	12	26,51	JM1x
13	5,82	JW2-	13	9,68	JW2-	13	20,73	JW1x	13	28,94	JW1x
14	6,77	JW1x	14	10,52	JW1x	14	22,19	JM1x	14	Startowało tylko 5	JW8+

- Najbardziej zaciętą walkę o złoty medal stoczyli Niemcy z Południową Afryką w męskiej czwórce ze sternikiem i Chinki z Niemkami w ósemce. Do walki w czwórce ze sternikiem juniorów włączyli się jeszcze Chińczycy, którzy na mecie do drugiej osady stracili zaledwie 1,19 sek, bo jak się okazało to właśnie w tej konkurencji były najmniejsze różnice pomiędzy medalistkami.

- Najpewniejszą z kolei wygraną miała młoda niemiecka skifistka Alexandra Foester nad Rosjanką Anastasią Liubich w jedynce junierek, bo na mecie różnica pomiędzy złotą medalistką, srebrną wyniosła 6,77 sek.
- Jedynki junierek były zresztą najbardziej „rozstrzelonym” finałem, gdyż w każdym przedziale ta konkurencja znajduje się na końcu zestawień.
- Podobnie zresztą w jedynkach juniorów, w których jedynie medaliści walczyli pomiędzy sobą o podział medalu, a pozostali trzej finaliści przytynęli na metę w większych odległościach.
- W obu tych konkurencjach nasza federacja miała swoich reprezentantów i niestety w grupie tych przegrywających. Skifista był szósty w finale A, natomiast skfistkę do finału nie wpuściła między innymi szósta w finale A – Kanadyjka.
- Wyrównaną walkę o medale stoczyły pierwsze cztery ósemki junierek. W tej konkurencji startowało tylko pięć osad i o ile cztery pierwsze wplynęły na metę w granicach 2,59 sek. to ostatnie – piąte Rosjanki miały już na mecie 13,55 sek. straty do czwartych w tym wypadku Amerykanek.
- Pięć pierwszych osad najbliżej siebie przytynęło w czwórkach ze sterniczką junierek w 7,06 sek, ale w tej właśnie konkurencji widać, sytuację którą podkreślano powyżej, że nie zawsze ta szósta – ostatnia osada jest w stanie walczyć do samego finiszu. Szósta czwórka bez sterniczki w tym przypadku straciła do piątej więcej niż piąta do pierwszej.
- Natomiast cały sześciuosadowy finał najbliżej siebie wplynął na metę w czwórkach podwójnych juniorów.
- Trzecia polska osada na Mistrzostwach Świata Juniorów – męska ósemka, tracąc 13,46 sek. z szóstej pozycji do zwycięzców znalazła się pomimo wszystko w czołówce czternastu konkurencji, gdzie osady wplywały na metę najbliżej siebie.

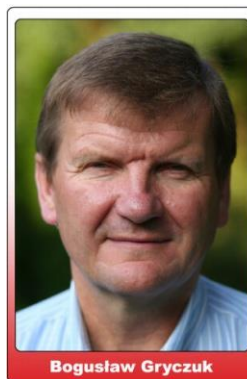

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk
Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk
Dyrektor Sportowy

Magdalena Wołowicz
Lekarz

Patryk Bojsa
Fizjoterapeuta

Andrzej Durjasz
Trener JW1x

Artur Jankowiak
Trener główny
kadry juniorów

Michał Jeżewski
Trener JM1x

Marek Kurek
Trener JM8+

I. JEDYNKA JUNIORÓW JM1x

Skład osady Płomiński Piotr
Rok ur. 2001
Klub WTW Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji
Michał Jeżewski

Prognoza wyniku: 5-12 miejsce
Ostateczny wynik: 6 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Tokio zgłoszono 20 skifistów. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwóch pierwszych skifistów zdobywało bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży także po dwie pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe osady walczyły w półfinale C/D. Z dwóch półfinałów A/B i dwóch C/D po trzech pierwszych skifistów zdobywało odpowiednio awans do finałów A i C. Pozostałe pozostały odpowiednio w finale B i D.

W ostatnich dziesięciu latach w Mistrzostwach Świata w jedynkach juniorów startowało od 20 do 37 zawodników.

Rok mistrzostw	Liczba startujących skifistów
2010	27
2011	27
2012	28
2013	35
2014	33
2015	20
2016	29
2017	37
2018	37
2019	20

- Mistrzem Europy w tym roku w Essen w tej konkurencji został Belg Tristan Vandebussche przed Białorusinem Ivanem Bryndzą i Szwajcarem Timem Roth.
- Mistrzem Świata Juniorów w ubiegłym roku a Racicach w tej konkurencji był Amerykanin przed Australijczykiem i Belgiem Tristanem Vandebussche.

Największym osiągnięciem polskiego juniora w tej konkurencji był złoty medal Mistrzostw Świata Juniorów Natana Węgrzyckiego-Szymczyka w 2013 roku w litewskich Trokach.

Piotr Płomiński w tym sezonie wygrał rywalizację podczas wszystkich zawodów krajowych. Zajął pierwsze miejsce w rankingu Centralnych Regat Otwarcia Sezonu Juniorów w Poznaniu w wioślach krótkich juniorów, zwyciężając w trzech kolejnych finałach z przewagą ok. 10 sekund. Wygrał również pod koniec czerwca podczas Kontrolnych Regat w Kruszwicy potwierdzając prymat w tej konkurencji, a podczas Mistrzostw Europy Juniorów zajął piąte miejsce.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów startował w czwórce podwójnej, która zajęła czwarte miejsce. Zawodnik posiada bardzo dobre parametry somatyczne (200cm wzrostu) i ma za sobą wiele lat wyczynowego pływania, co jak pokazuje wiele przykładów ma w wioślarstwie niebagatelne znaczenie. Brakuje mu jednak doświadczenia w startach międzynarodowych w konkurencji jedynek.

Wyniki osady w 2019 roku

- 27-28.04 Poznań - Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Juniorów
I miejsce w jedynce (w trzech finałach)
- 4-5.05 Monachium (Niemcy) - Regaty Międzynarodowe Juniorów
III miejsce w jedynce
- 18-19.05 Essen (Niemcy) - Mistrzostwa Europy Juniorów
V miejsce
- 29-30.06 Kruszwica - Centralne Kontrolne Regaty Juniorów
I miejsce w jedynce.

W Mistrzostwach Świata Juniorów w Tokio Wiktoria Piotr Płomiński wystartował czterokrotnie: w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: trzecie, pierwsze, trzecie i szóste miejsce.

W Mistrzostwach Świata w Tokio wystartowała cała czołówka skiffistów z tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów z Essen. Złoty medalista Belg Tristan Vandebussche, który zdobył także brązowy medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w tej konkurencji, srebrny medalista Białorusin Iwan Brynza i był czwartym skiffistą ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Juniorów, piąty w ubiegłym roku Włoch Gennaro di Mauro oraz brązowy medalista tegorocznych Mistrzostw Europy Szwajcar Roth Tim.

Niestety losowanie do przedbiegu nie było zbyt szczęśliwe, bo Polak trafił do jednego wyścigu z Białorusinem Ivanem Brynzą (późniejszym złotym medalistą) i Bułgarem Emilem Neykowem (syn złotej medalistki olimpijskiej w Pekinie, która do dzisiaj jest posiadaczką rekordowego rezultatu na świecie w jedynce kobiet). Pierwszą część dystansu przejechał poprawnie płynąc w stawce z Białorusinem i Bułgarem. Niestety, środek dystansu przepłynął zdecydowanie od nich wolniej (strata naszego skifisty na 500 metrów przed metą do drugiego miejsca wynosiła 6,95 sek,) co nie pozwoliło mu na skuteczną walkę o pierwszą dwójkę premiowaną bezpośrednim awansem do fazy półfinałowej, pomimo dobrego finiszu (miał najlepszy czas ostatniej pięćsetki). Uzyskał przy tym na mecie czwarty rezultat wszystkich czterech przedbiegów.

O awans do półfinałów Polak musiał więc walczyć w dodatkowym wyścigu repasażowym. Po wyeliminowaniu taktycznych błędów Piotr Płomiński kolejny bieg przepłynął w równym tempie od początku do końca, pewnie zwyciężył, prowadząc od startu do mety i awansował do półfinału. Uzyskał na mecie najlepszy rezultat obu wyścigów przed zwycięzcom drugiego repasażu Niemcem Paulem Leerkampem.

W półfinałowej walce o trzy premiowane awansem do finału A miejsca praktycznie liczyło się tylko trzech skiffistów. Polak po udanym starcie i dobrze rozegranej pierwszej części dystansu do 1500 metrów płynął na drugim miejscu za Bułgarem niespełna jedną sekundę, a ze znaczną przewagą nad

utytułowanym już Belgiem. Jednak belgijski skifista na ostatnim odcinku toru ostro zaczął finiszować, a nasz zawodnik nie podjął walki pozwalając się wyprzedzić, skarżąc się potem na problemy żołądkowe. Ostatecznie w tym biegu zajęł trzecie miejsce, ale premiowane awansem do głównego finału. Uzyskał przy tym piąty rezultat obu wyścigów półfinałowych. W drugim półfinale pierwszy na celowniku po 500 metrach niemiecki skifista wywrócił się, wpadając do wody nie ukończył swojego wyścigu.

Wszystkie starty wskazywały, że Polak po zastosowaniu dobrej taktyki jest w stanie nawiązać walkę sportową na najwyższym poziomie. Zawodnik nie zgłaszał żadnych dolegliwości zdrowotnych. Niestety jednak finałowy wyścig nie przebiegał zgodnie z planowanymi założeniami taktycznymi. Pierwsze 500 metrów popłynął bardzo ambitnie zajmując drugie miejsce, tuż za zawodnikiem z Białorusi. W okolicy 700-800 metrów nagle osłabł i szybko zaczął tracić dystans do pozostałych zawodników. Pomimo próby zwiększenia prędkości, nie udało się utrzymać tempa wyścigu i zawodnik skończył wyścig na ostatnim szóstym miejscu. W finale Mistrzostw Świata panowała wyjątkowo wysoka temperatura połączona z wysoką wilgotnością. Nasz reprezentant izolowany w klimatyzowanych pomieszczeniach przed startem, po zejściu na wodę nie poradził sobie z różnicą temperatur. Pierwszy raz był w kraju o takich warunkach pogodowych, pierwszy raz zmienił strefę czasową, a nawet pierwszy raz leciał samolotem. Ten brak doświadczenia był prawdopodobnie przyczyną niedyspozycji. Szóste miejsce reprezentanta należy uznać za dobre, choć pozostaje pewien niedosyt braku walki o wyższe finałowe miejsce.

Konkurencja skifistów jest specyficzna. Duża liczba startujących powoduje, że każdy start jest ważny i decyduje o składzie następnego biegu. Trzeba również umiejętnie walczyć ze swoimi słabościami nie mając poparcia kolegów z osady. Odporność psychiczna odgrywa decydujące znaczenie.

Mistrzem Świata juniorów w tej konkurencji został tegoroczny srebrny medalista Mistrzostw Europy Juniorów – Białorusin Ivan Brynza przed złotym medalistą Mistrzostw Europy – Belgiem Tristanem Vandebusschem i brązowym Szwajcarem Timem Rothe.

II. ÓSEMKA ZE STERNIKIEM JUNIORÓW JM8+

	Skład osady	Rok ur.	Klub
	Wojtalak Patryk	2001	Posnania Poznań
	Głonek Dominik	2001	Posnania/SMS Poznań
	Szymendera Patryk	2001	Posnania/SMS Poznań
	Kasztelan Łukasz	2001	Posnania/SMS Poznań
	Kościuk Julian	2001	Posnania/SMS Poznań
	Streich Oskar	2001	AZS UMK Toruń/SMS Toruń
	Kaczmarek Jerzy	2001	Posnania Poznań
	Jagodziński Krzysztof	2001	AZS AWF/SMS Poznań
Ster.	Skurzyński Tomasz	2002	AZS UMK Toruń/SMS Toruń

Trenerzy klubowi:

Maciej Kurek, Tomasz Radkowski, Błażej Kamola

Trener prowadzący w reprezentacji:

Maciej Kurek

Prognoza wyniku: 3-7 miejsce

Ostateczny wynik: 6 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Tokio zgłoszono siedem ósemek. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywają bezpośredni awans do finału A. Następnie z jednego repasażu cztery pierwsze ósemki uzupełniają sześciuosadową stawkę walczących o medale, a ostatnia odpada z rywalizacji

W ostatnich dziesięciu latach w Mistrzostwach Świata w jedynkach juniorów startowało od 6 do 14 osad.

Rok mistrzostw	Liczba startujących ósemek
2010	12
2011	7
2012	9
2013	14
2014	10
2015	6
2016	12
2017	10
2018	10
2019	7

- Mistrzami Europy Juniorów w tym roku w Essen w tej konkurencji byli Niemcy przed Polską i Rosją.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Brytyjczycy przed Amerykanami i Niemcami.

Podczas całego sezonu 2019 analizowano wyniki konsultacji szkoleniowych i regat krajowych w konkurencji dwójek bez sternika juniorów pod kątem budowania najmocniejszej ósemki. Ponadto weryfikacji poddana została umiejętność pływania w osadzie wielowiosłowej. W trakcie sezonu zmieniano również składy dwójek celem podniesienia poziomu sportowego osady. Pierwszy start międzynarodowy w Monachium nie należał do udanych. Osada zajęła siódme miejsce wygrywając finał B. Wyciągnięto wnioski, ograniczono liczbę błędów i na kolejnych regatach - Mistrzostwach Europy w Essen załoga zanotowała znaczny postęp jakościowy. Po skutecznym finiszu nasza ósemka zdobyła srebrny medal. Po tych regatach jeszcze dokonano zmian w składzie osady, zmieniono dwóch zawodników, którzy startowali w Mistrzostwach Europy Juniorów w czwórce podwójnej. Nie zdobyli kwalifikacji na Mistrzostwa Świata w konkurencji wioseł krótkich, ale po zmianie rodzaju wioseł w dwójce bez sternika zajęli drugie miejsce w ostatnich krajowych Centralnych Regatach Kontrolnych poprzedzających główny start sezonu. Zmieniono również sternika. Do osady wsiadł bardziej doświadczony zawodnik, który do tego momentu w tym sezonie pływał w Pucharach Świata w osadzie seniorów. Na uwagę zasługuje fakt, że skład osady stanowią zawodnicy o dobrych warunkach somatycznych. Średnia wzrostu ósemki to 194 o dobrym współczynniku wagi 85kg. Dodatkową wartością dodaną jest to, że większość zawodników trenuje w Szkole Mistrzostwa Sportowego w Poznaniu i można ich było przygotowywać wspólnie podczas całego okresu przygotowawczego, a nie tylko podczas zgrupowań centralnych. W rywalizacji międzynarodowej w tej konkurencji wioseł długich z reguły główny ton nadają kraje z poza Europy oraz Brytyjczycy, których nie było w Mistrzostwach Europy w Essen, dlatego dobre miejsce w Europie nie gwarantuje jeszcze sukcesu podczas Mistrzostw Świata.

Wyniki osady w 2019 roku

- 27-28.04 Poznań - Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Juniorów
- 4-5.05 Monachium (Niemcy) - Regaty Międzynarodowe Juniorów VII miejsce
- 18-19.05 Essen (Niemcy) - Mistrzostwa Europy Juniorów srebrny medal
- 29-30.06 Kruszwica - Centralne Kontrolne Regaty Juniorów Cztery pierwsze osady w kontrolnej konkurencji dwójek bez sternika.

W Mistrzostwach Świata Juniorów w Tokio polska ósemka wystartowała trzykrotnie: w przedbiegu, repasażu i finale, zajmując kolejno trzecie, drugie i szóste miejsce.

Z losowania do przedbiegów Polska ósemka trafiła na bardzo silną obsadę. Jak się później okazało ósemki Niemiec i Stanów Zjednoczonych, które zajęły dwie pierwsze lokaty. A bezpośredni awans do finału uzyskiwała jedynie pierwsza osada. Realnie oceniając sytuację, zawodnicy mieli za zadanie trzymać się stawki, ale po połowie dystansu płynąć z rezerwą zachowując siły na bieg repasażowy. Od startu do mety w tym wyścigu prowadzili Mistrzowie Europy – Niemcy, którzy mieli wszystkie najlepsze czasy poszczególnych pięćsetek. Polacy w tym biegu od startu do mety płynęli na trzecim – ostatnim miejscu tracąc na mecie 13,98 sek. do Niemców i 6,97 sek. do Amerykanów. Nasza ósemka na mecie uzyskała piąty rezultat obu wyścigów eliminacyjnych.

W repasażu od startu do mety prowadzili Amerykanie, a dla pozostałych osad ten wyścig był swoistym horrorem sportowym pomimo, że z dalszej rywalizacji odpadała tylko jedna osada. Cztery osady na całym dystansie 2000 metrów wymieniały się wzajemnie prowadzeniem, a różnice były tak minimalne, że nie wiadomo było kto zostanie bez kwalifikacji. Ostatecznie druga na mecie była Polska, ale 0,13 sek. przed trzecimi Węgrami, 0,76 sek. przed następnymi Chinami i 1,05 sek. przed odpadającymi niestety Chorwatami. Polska ósemka popełniła kilka błędów technicznych, ale najważniejsza była realizacja zadania-awansu do finału A.

W finale od początku bezkonkurencyjną, prowadząc od startu do mety, okazała się ósemka Niemców. Także na drugim i trzecim miejscu od startu do mety płynęli Amerykanie i Brytyjczycy. Pozostałe trzy ósemki w finale walczyły pomiędzy sobą. Na pierwszym pomiarze odnotowano czwarty czas Polskiej osady, z małą stratą do osad walczących o medal brązowy. Po przepłynięciu półmetka polska ósemka spadła na ostatnie miejsce i powoli traciła dystans do medalowych osad. Podczas Mistrzostw Europy juniorów to w tym miejscu nastąpił atak przesuwiający naszą osadę do czołowych załóg. Pomimo, że założenie było takie same skuteczność realizacji taktyki nie przyniosła oczekiwanego rezultatu. Po przepłynięciu dystansu 1500 metrów nasi zawodnicy walczyli już jedynie o pozycję czteryścieś. Ostatecznie skończyli regaty na miejscu szóstym. Ta wyjątkowa konkurencja stanowi o sile dyscypliny w danym kraju. Podobnie jak w ubiegłym roku medale rozdano pomiędzy zawodnikami Niemiec, Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, gdzie tradycje i potencjał wioślarski jest nieporównywalnie większy od polskiego. Zmieniła się jedynie kolejność.

Mistrzami Świata Juniorów w Tokio w tej konkurencji zostali tym razem Niemcy przed Amerykanami i Brytyjczkami.

Do stawki dołączyła osada Chin, a uzupełniły ją ósemki Węgier i Polski. Po ubiegłorocznej ósemce do grupy młodzieżowej przechodzi kolejna duża grupa zawodników o dobrych parametrach somatycznych. Mniejmy nadzieje, że wyniesione doświadczenie przyniesie konkretny wymiar i efekty. Podczas tych zawodów z pewnością popełniono kilka błędów. Analizując bieg finałowy nasza osada znacząco poprawiła start w porównaniu do przedbiegu i Mistrzostw Europy, ale brak było dynamiki i większego zgrania osady. Polska ósemka zajęła wprawdzie miejsce w granicach prognozowanych, ale pozostał pewien niedosyt, gdyż nadzieje samych zawodników i trenera były z pewnością większe.

III. JEDYNKA JUNIOREK JW1x

Skład osady

Kalinowska Wiktoria

Rok ur.

2002

Klub

MKS Dwójka Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Andrzej Durjasz

Prognoza wyniku: 7-12 miejsce**Ostateczny wynik: 8 miejsce**

W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Tokio w konkurencji jedynek juniorek wystartowało 20 osad. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwie pierwsze skifistki zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży także po dwie pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe zawodniczki walczyły w półfinale C/D. Z dwóch półfinałów A/B i dwóch C/D po trzy pierwsze skifistki zdobywały odpowiednio awans do finałów A i C. Pozostałe pozostały odpowiednio w finale B i D.

W ostatnich dziesięciu latach w Mistrzostwach Świata w jedynkach juniorek startowało od 16 do 33 zawodniczek.

Rok mistrzostw	Liczba startujących skifistek
2010	20
2011	19
2012	28
2013	27
2014	33
2015	16
2016	24
2017	29
2018	29
2019	20

- Mistrzynią Europy w tym roku w Essen w tej konkurencji została Ukrainka Daria Stavynoga przed Greczynką Marią Kirydou i Niemką Aleksandrą Foester.
- Mistrzynią Świata Juniorek w ubiegłym roku była Rumunka przed Argentynką i Włoszką i wszystkie ukończyły już wiek juniorek.

Największym osiągnięciem polskich juniorek w tej konkurencji były złote medale Mistrzostw Świata Juniorek: Julii Michalskiej w 2003 roku i Natalii Madaj w 2006 roku.

Obecna reprezentantka w tej konkurencji Wiktoria Kalinowska to najlepsza tegoroczna jedynkarka w kraju tej kategorii wiekowej. Drugi sezon wygrywa wszystkie regaty w Polsce i dopiero wyścigi międzynarodowe dostarczają jej konkurentki do współzawodnictwa. Zajął pierwsze miejsce w rankingu Centralnych Regatów Otwarcia Sezonu Juniorów w Poznaniu w wioślach krótkich junierek zwyciężając w trzech kolejnych finałach z przewagą od 5 do 10 sekund. Wygrała również pod koniec czerwca podczas kontrolnych regat w Kruszwicy potwierdzając prymat w tej konkurencji, a w Mistrzostwach Europy Junierek zajęła wysokie piąte miejsce. Niesie to za sobą pewne trudności w praktycznych przygotowaniach, gdy zmienia się zawodnicze także taktyka wyścigów na regatach międzynarodowych. Nie prowadzi już biegu od startu do mety jak to ma miejsce w rywalizacji krajowej, ale musi toczyć bezpośrednią walkę na całej długości toru regatowego. Zawodniczka nie posiada może modelowych warunków somatycznych do wioślarstwa, ale ich brak nadrabia ogromną ambicją i wolą walki.

Wyniki osady w 2019 roku

- 27-28.04 Poznań - Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Juniorów
I miejsce w jedynce (w trzech finałach)
- 4-5.05 Monachium (Niemcy) - Regaty Międzynarodowe Juniorów
I miejsce w wyścigach równorzędnych (osiągnęła
Najlepszy rezultat ze wszystkich biegów)
- 18-19.05 Essen (Niemcy) - Mistrzostwa Europy Juniorów
V miejsce
- 29-30.06 Kruszwica - Centralne Kontrolne Regaty Juniorów
I miejsce w jedynce

W Mistrzostwach Świata Juniorów w Tokio Wiktoria Kalinowska wystartowała trzykrotnie: w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując kolejno drugie, szóste i drugie miejsce.

W Mistrzostwach Świata w Tokio wystartowały zaledwie cztery zawodniczki z tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów w Essen.

W pierwszym swoim starcie w mistrzostwach – w przedbiegu, Polka rozpoczęła rywalizację niezwykle obiecująco. Po losowaniu trafiła na mocne przeciwniczki. Rosjankę (jak się okazało późniejszą srebrną medalistką) i Ukrainką (złotą medalistką tegorocznych Mistrzostw Europy

Juniorów). Rosjanka prowadziła niemal od startu do mety, a o drugie premiowane bezpośrednim awansem do półfinałów miejsce walka trwała przez $\frac{3}{4}$ dystansu. Na ostatniej pięćsetce nasza zawodniczka wyraźnie wzmocniła uzyskując, za Rosjanką, drugi czas tego odcinka, a rywalizujące z nią Algierka i Ukrainka nieco osłabły. W efekcie Polka pewnie zajęła drugie miejsce, uzyskując przy tym szósty rezultat wszystkich czterech przedbiegów.

Niestety w półfinale pomimo oczekiwań na walkę o awans do finału, zawodniczka niemal od startu zajmowała szóste miejsce powiększając stratę do przeciwniczek. Na ostatniej pięćsetce całkowicie już przestała walczyć, co spowodowało, że różnice czasu na mecie były bardzo duże. 33,34 sek. do zwycięskiej Holenderki i 17,02 sek. do poprzedzającej ją Algierki, którą pokonała przecież pewnie w przedbiegu. Przyczyną takiej postawy należy upatrywać w niedyspozycji fizjologicznej zawodniczki tego dnia, co w połączeniu z panującą wysoką temperaturą spowodowało maksymalne osłabienie. Oczywiście Polka uzyskała zdecydowanie najgorszy rezultat obu półfinałów i pozostała jej jedynie walka w finale B o miejsce siódme.

Po nieudanym półfinale pełni obaw oczekiwano na ten start. Jednak Wiktoria Kalinowska wróciła do swojej normalnej dyspozycji. Od startu do mety dość pewnie prowadziła w nim Szwajcarka, która miała wszystkie najlepsze czasy poszczególnych pięćsetek. Pełna niepewności Polka rozpoczęła spokojnie od piątego miejsca na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach, ale potem zdecydowanie zaatakowała i przesunęła się na drugie miejsce, którego nie oddała do końca wyścigu.

Mistrzynią Świata junierek w tej konkurencji została tegoroczna brązowa medalistka Mistrzostw Europy Junierek – Niemka Alexandra Foester przed Rosjanką Anastasią Liubich i Amerykanką Katelin Gildersleeve.

Wiktoria Kalinowska będzie jeszcze przyszłym roku startowała w grupie junierek, podobnie jak połowa finalistek ze złotą medalistką Niemką Foester na czele. Również trzy zawodniczki obok Polki startujących w finale B w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Tokio była z tego samego młodszego rocznika. Ze względu na zmienne warunki pogodowe i inny termin rozgrywania nie można porównywać czasów finału A z finałem B. Ostatecznie nasza reprezentantka została sklasyfikowana na miejscu ósmym i zrealizowała postawione przed nią zadanie wynikowe. Pozostaje wprawdzie pewien niedosyt z powodu braku awansu do finałowej walki o medale, ale też trzeba sobie uprzytomnić, że to ósme miejsce było najlepszym w jedynce junierek w Mistrzostwach Świata Junierek od czasu złotego medalu Natalii Madaj w 2006 roku w Amsterdamie.

